”Cărțile pierdute ale Bibliei”

TESTAMENTELE CELOR DOISPREZECE PATRIARHI

Geneza 35:21-26 (Fiii lui Iacov)
21. Israel a plecat mai departe; şi şi-a întins cortul dincolo de Migdal-Eder.
22. Pe când locuia Israel în ţinutul acesta, ***Ruben*** s-a dus şi s-a culcat cu Bilha, ţiitoarea tatălui său. Şi Israel a aflat. Fiii lui Iacov erau în număr de doisprezece.
23. Fiii Leii: ***Ruben***, întâiul născut al lui Iacov, ***Simeon***, ***Levi***, ***Iuda***, ***Isahar*** şi ***Zabulon***.
24. Fiii Rahelei: ***Iosif*** şi ***Beniamin***.
25. Fiii Bilhei, roaba Rahelei: ***Dan*** şi ***Neftali***.
26. Fiii Zilpei, roaba Leii: ***Gad*** şi ***Aşer***. Aceştia sunt fiii lui Iacov, care i s-au născut în Padan-Aram.

CUPRINS

Introdecere
Testamentul lui Ruben (Despre gânduri)
Testamentul lui Simeon (Despre pizmă)
Testamentul lui Levi (Despre preoţie şi mândrie)
Testamentul lui Iuda (Despre răbdare, iubirea de bani şi desfrânare)
Testamentul lui Isahar (Despre sfinţenie)
Testamentul lui Zabulon (Despre îndurare şi milă)
Testamentul lui Dan (Despre mânie şi minciună)
Testamentul lui Neftali (Despre bunătatea firească)
Testamentul lui Gad (Despre ură)
Testamentul lui Aşer (Despre cele două feţe ale patimii şi virtuţii)
Testamentul lui Iosif (Despre cumpătare)
Testamentul lui Beniamin (Despre inima curată)

Introdecere

„***Testamentele celor doisprezece patriarhi***” reprezintă o contribuţie esenţială la cunoaşterea vechii istorii iudaice. ***Iacov***, Patriarhul legendar, care a primit după lupta cu „*Îngerul*” numele de ***Israel***, este părintele a 12 Patriarhi. În testamentele lor, aceştia, presimţindu-şi moartea, îşi rememorează viaţa şi faptele bune sau mai puţin bune, cu dorinţa de a oferi urmaşilor îndemnul moral de a făptui lucruri importante pentru propăşirea popoarelor lor. Deşi această lucrare nu este inclusă *în nici un canon biblic*, ea conţine ultimele cuvinte ale celor doisprezece fii ai lui Iacov – întemeietorii celor 12 triburi ale lui Israel. Multe dintre Testamente conţin profeţii despre venirea Mântuitorului şi mântuirea lumii prin El. De asemenea, unele promovează viziuni apocaliptice şi un dualism etic similar celui din Manuscrisele de la Marea Moartă.

Vechii evrei obişnuiau să lase o „***mărturie***” copiilor lor înainte de moarte. În Sfânta Scriptură a Vechiului Testament avem mărturiile lui ***Avraam,*** a lui ***Isaac*** şi a lui ***Iacov***. Lucrarea de faţă cuprinde mărturiile celor doisprezece fii ai lui Iacov către copiii lor. Deşi nu face parte din canonul Scripturii, ea conţine informaţii utile pentru înţelegerea lumii şi gândirii iudaice.

Lucrare iudaică timpurie, mult timp s-a considerat că a fost scrisă târziu, undeva către secolul doi sau trei d.H. Fragmentele din această lucrare care s-au găsit în peşterile de la Marea Moartă arată însă că originea ei este mai veche. Data redactării ei a fost plasată între anii 500 şi 100 î.H. În cultura iudaică veche tradiţia orală era foarte importantă.

Referitor la profeţiile despre Mântuitorul conţinute în ele, unii cercetători (în special necreştini) sunt de părere că textul original al Testamentelor a fost interpolat de creştini. Dacă acest lucru este adevărat, atunci cel care a interpolat textul a dat dovadă de o cunoaştere excepţională atât a Vechiului Testament, cât şi a celui Nou, Testamentele abundând în parafraze şi trimiteri la versete din Sfânta Scriptură. Având însă în vedere perioada în care este datată lucrarea de faţă – scrierile Noului Testament nu existau încă sau erau foarte puţin circulate – ipoteza interpolării creştine este puţin probabilă.

© Biblioteca Spirituală

TESTAMENTUL LUI RUBEN
DESPRE GÂNDURI

Geneza 29:32

"***Lea*** a rămas însărcinată şi a născut un fiu, căruia i-a pus numele ***Ruben***; „căci", a zis ea, „*Domnul a văzut mâhnirea mea, şi acum bărbatul meu are să mă iubească negreşit*."

Geneza 49:3-4

*"**Ruben**, tu, întâiul meu născut, puterea mea şi pârga tăriei mele, întâiul în vrednicie şi întâiul în putere, năvalnic ca apele – tu nu vei mai avea întâietatea! Căci te-ai suit în patul tatălui tău, mi-ai spurcat patul, suindu-te în el*."

Exodul 6:14

"*Iată căpeteniile familiilor lor. Fiii lui **Ruben**, întâiul născut al lui Israel: **Enoh**, **Palu**, **Heţron** şi **Carmi**. Acestea sunt familiile lui Ruben*."

1. ***Testamentul lui Ruben,*** lucrurile pe care le-a încredinţat fiilor săi înainte de a muri în al o sută douăzeci şi cincilea an al vieţii sale. Când s-a îmbolnăvit la doi ani după moartea lui Iosif, fiii săi şi fiii fiilor săi erau adunaţi ca să-l viziteze. Şi el le-a spus: "*Copiii mei, eu voi muri şi voi merge pe calea părinţilor mei.* Şi când i-a văzut acolo pe ***Iuda***, pe ***Gad*** şi pe ***Aşer***, fraţii săi, le-a zis: *Ridicaţi-mă, fraţii mei, ca să le pot spune fraţilor mei şi copiilor mei lucrurile pe care le-am ascuns în inima mea, pentru că de acum încolo puterea îmi slăbeşte*. Şi s-a ridicat şi i-a sărutat, şi a zis plângând: *Auziţi, fraţii mei, daţi ascultare lui **Ruben**, părintele vostru, ce lucruri vă poruncesc. Şi iată, îl chem să mărturisească împotriva voastră în această zi pe Dumnezeul cerului, ca să nu umblaţi în neştiinţa tinereţii şi curvia la care am alergat eu nestăpânit şi am necinstit patul tatălui meu **Iacov**. Căci vă spun că El m-a lovit cu rană usturătoare la mijloc timp de şapte luni şi dacă **Iacov**, părintele meu, nu s-ar fi rugat Domnului pentru mine, cu siguranţă că Domnul m-ar fi nimicit. Căci aveam treizeci de ani când am făcut acest rău înaintea Domnului şi timp de şapte luni am fost bolnav de moarte; şi m-am pocăit timp de şapte ani în hotărârea sufletului meu înaintea Domnului. Nu am băut vin şi băuturi tari şi carne nu mi-a intrat în gură; şi nu am atins mâncare plăcută la gust, plângându-mi păcatul, căci era mare. Şi nu se va face aşa în Israel*.

2. *Şi acum ascultaţi-mă, copiii mei, auziţi lucrurile pe care le-am văzut în vremea pocăinţei mele, cu privire la **cele şapte duhuri de greşeală**. Şapte duhuri sunt date împotriva omului de la Belial şi ele sunt cele mai mari între faptele tinereţii; şi **şapte duhuri îi sunt date la facere**, ca în ele să se facă orice lucrare a omului*.

***Cel dintâi duh este duhul de viaţă**, cu acesta fiind zidită întreaga făptură a omului. **Al doilea duh este duhul vederii**, cu acesta născându-se dorinţa. **Al treilea duh este cel al auzului**, cu acesta venind învăţătura. **Al patrulea duh este duhul mirosului**, care aduce gustul de a trage aer şi suflare. **Al cincilea duh este cel al vorbirii**, care aduce cunoaşterea. **Al şaselea duh este cel al gustului**, care aduce mâncatul de carne şi băutul; şi prin acestea ia naştere puterea, pentru că în hrană stă temelia puterii. **Al şaptelea duh este duhul de înmulţire şi împreunare**, care, prin dragostea de plăceri, aduce şi păcatul: de aceea este ultimul în rânduiala facerii şi primul în tinereţe, pentru că este plin de neştiinţă, de îl duce pe tânăr ca pe un orb la groapă şi ca pe o vită la prăpastie.*

3. *Pe lângă toate acestea, mai este un **al optulea duh**, **al somnului**, care făptuieşte fermecarea firii omului şi imaginea morţii. Cu aceste duhuri sunt amestecate **duhurile de greşeală**. Primul, **duhul de curvie**, locuieşte în fire şi în simţuri; al doilea duh este **cel de neînfrânare la pântece**; al treilea duh este **cel de tulburare în rărunchi şi în fiere**. Al patrulea este **duhul de linguşeală şi înşelătorie**, care face ca prin slugărnicie omul să pară cinstit. Al cincilea este **duhul de mândrie**, care îl stârneşte pe om şi-l mână spre slava deşartă. Al şaselea este **duhul de minciună**, de meşteşugire a vorbelor din invidie şi spre pierzare, de ascundere a cuvintelor de cei din familie şi de prieteni. Al şaptelea este **duhul de nedreptate**, care aduce hoţia şi furtişagurile, ca omul să-şi ducă la îndeplinire dorinţa inimii; căci **nedreptatea** lucrează împreună cu celelalte duhuri, **prin viclenie**. Pe lângă toate acestea, **duhul somnului**, **al optulea duh**, este împletit cu răţăcirea şi închipuirea. Şi astfel piere orice tânăr, întunecându-şi mintea în faţa adevărului, neînţelegând legea lui Dumnezeu şi neascultând sfaturile părinţilor săi, aşa cum*

© Biblioteca Spirituală

mi s-a întâmplat şi mie în tinereţea mea. Şi acum, copilaşilor, iubiţi adevărul, şi el vă va ţine. Vă îndemn, ascultaţi-l pe ***Ruben****, părintele vostru. Să nu luaţi seama la înfăţişarea femeii, nici să nu vă însoţiţi pe ascuns cu o femeie care este sub stăpânirea soţului sau să vă amestecaţi în treburile femeilor. Pentru că dacă nu aş fi văzut-o pe* ***Bilha*** *scăldându-se într-un loc acoperit, nu aş fi căzut în această mare fărădelege. Fiindcă gândul meu, aţintit asupra goliciunii femeii, nu m-a lăsat să dorm până când nu am făcut această faptă îngrozitoare. Căci în timp ce părintele nostru* ***Iacov*** *era departe, cu tatăl său Isaac, pe când ne aflam noi în* ***Gader****, lângă Efrata în Betleem,* ***Bilha*** *era beată şi dormea întinsă şi neacoperită în odaia ei; şi când am intrat şi am privit goliciunea ei, am înfăptuit această necurăţie şi, lăsând-o adormită, am plecat. Şi atunci un înger al lui Dumnezeu i-a descoperit fapta mea părintelui meu* ***Iacov****, iar el a venit şi a plâns pentru mine, şi de atunci nu a mai atins-o.*

4. *Nu luaţi seama, dar, la frumuseţea femeilor şi nu visaţi la faptele lor; ci umblaţi în stăruinţa inimii în frică de Domnul şi lucraţi cu folos, colindând pentru învăţătură şi printre turmele voastre, până când Domnul vă va da femeia pe care voieşte să v-o dea, ca să nu suferiţi ca mine. Până la moartea părintelui meu nu am avut îndrăzneala să mă uit drept la faţa lui* ***Iacov*** *sau să vorbesc cu vreunul din fraţii mei, din pricina ruşinii mele; şi până acum mă mustră conştiinţa pentru păcatul meu. Iar tatăl meu m-a mângâiat; fiindcă s-a rugat Domnului pentru mine ca mânia Domnului să treacă de la mine, aşa cum mi-a arătat chiar Domnul. Astfel, de atunci am fost ocrotit şi nu am mai păcătuit. De aceea, copiii mei, să ţineţi toate lucrurile pe care vi le-am poruncit, şi nu veţi păcătui. Căci desfrânarea este pieirea sufletului, despărţindu-l de Dumnezeu şi aducându-l aproape de idoli, pentru că înşeală mintea şi înţelegerea şi îi coboară pe tineri în iad înainte de vreme. Fiindcă pe mulţi i-a dus la pieire curvia; chiar şi pe cel înaintat în vârstă sau de neam ales îl face de ruşine şi o pricină de batjocură pentru Belial şi pentru fiii oamenilor. Căci* ***Iosif****, ţinându-se departe de orice femeie şi curăţindu-şi gândurile de orice desfrânare, a căpătat trecere înaintea Domnului şi a oamenilor. Fiindcă femeia egipteană i-a făcut multe lucruri şi a chemat vrăjitori şi l-a ispitit cu licori de dragoste, dar el, în hotărârea inimii sale, nu a cedat nici unei dorinţe rele. De aceea, Dumnezeul părinţilor mei l-a păzit de orice moarte văzută sau nevăzută.* ***Căci dacă nu poate desfrânarea să biruiască mintea, nici Belial nu vă va birui****.*

5. *Primejdioase sunt femeile, copiii mei; pentru că, neavând nici o putere sau tărie asupra bărbatului, caută cu ascunzişuri şi prin înfăţişarea cea din afară să-i atragă la ele; iar pe cel pe care nu-l pot birui prin tărie, îl biruiesc prin* ***viclenie****. Căci îngerul lui Dumnezeu mi-a spus mai multe lucruri despre ele şi m-a învăţat că* ***femeile sunt biruite de duhul de desfrânare mai mult decât bărbaţii şi fac planuri împotriva bărbaţilor în inima lor****; şi prin podoabele lor le înşeală mai întâi minţile, strecurându-le otrava cu privirea ochiului lor, iar apoi îi înrobesc prin faptele lor, căci o femeie nu poate birui un bărbat prin tărie. De aceea,* ***fugiţi de curvie****, copiii mei, şi poruncile-le nevestelor voastre şi fiicelor voastre să nu-şi împodobească feţele şi capetele; căci orice femeie care se poartă cu înşelătorie în aceste lucruri a fost hărăzită pedepsei veşnice. Pentru că astfel i-au ademenit ele pe Veghetori*[1] *înainte de potop; şi pentru că aceştia le priveau fără încetare, au fost cuprinşi de dorinţă unul pentru altul şi au zămislit fapta în mintea lor şi s-au preschimbat în formă de oameni şi li s-au arătat la locul întâlnirii lor cu bărbaţii lor; şi femeile, având în minţile lor pofta ca ei să se arate, au dat naştere la uriaşi, căci Veghetorii li s-au înfăţişat ca şi cum atingeau cerul.*

6. *Feriţi-vă, dar, de curvie; şi dacă vreţi să fiţi cu inima curată, păziţi-vă simţurile împotriva oricărei femei. Şi poruncile-le, de asemenea, să nu se însoţească cu bărbaţii, ca şi ele să fie curate la suflet. Pentru că întâlnirile dese, chiar dacă nu se întâmplă fapta necurată, sunt pentru ele o boala fără leac şi pentru noi o ruşine veşnică în faţa lui Belial; căci* ***desfrânarea*** *nu are nici înţelegere şi nici evlavie în ea însăşi şi orice* ***gelozie*** *se naşte din pofta de desfrânare. De aceea veţi fi voi geloşi pe fiii lui* ***Levi*** *şi veţi căuta să vă înălţaţi deasupra lor; dar nu veţi putea, căci Domnul va înfăptui răzbunarea lor, iar voi veţi muri de o moarte năpraznică. Căci Dumnezeu a dat stăpânirea lui* ***Levi*** *şi lui* ***Iuda****, şi mie de asemenea împreună cu ei, şi lui* ***Dan*** *şi* ***Iosif****, ca să fim căpetenii. De aceea vă*

[1] Acest nume, care mai apare o dată în Testamente (Neftali 3), este deseori folosit pentru îngeri în sensul că ei sunt păzitori ai lumii şi ai oamenilor. Unele traduceri ale Vechiului Testament includ acest termen aşa cum apare aici (**Dan. 4:10, 14, 20**). Termenul etiopian echivalent apare frecvent în cartea lui Enoh, nu numai cu referire la îngerii căzuţi (10:9, 15; 16:1 etc.), ci şi la cei buni (12:2,3).

© Biblioteca Spirituală

*poruncesc să vă supuneţi lui **Levi**, căci el va cunoaşte legea Domnului şi va da porunci cu privire la judecată şi jertfe pentru tot Israelul până la împlinirea vremurilor lui Hristos, Marele Preot pe care la rânduit Domnul.*

Vă jur pe Dumnezeul cerului ca fiecare dintre voi să făptuiască dreptatea cu aproapele lui; şi rămâneţi lângă Levi în smerenia inimii, ca să primiţi binecuvântarea din gura lui. Căci el va binecuvânta pe Israel şi mai ales pe Iuda, fiindcă pe el l-a ales Domnul să stăpânească peste toate popoarele. Şi închinaţi-vă seminţiei lui, căci el va muri pentru noi în războaie văzute şi nevăzute şi va fi un împărat veşnic în mijlocul vostru."

7. Şi ***Ruben*** a murit după ce le-a dat poruncă fiilor lui; iar ei l-au pus într-un sicriu până l-au dus din Egipt şi l-au îngropat în Hebron, în peştera dublă[2] unde se găseau părinţii lui.

TESTAMENTUL LUI SIMEON

DESPRE PIZMĂ

Geneza 29:33

"(Lea) A rămas iarăşi însărcinată şi a născut un fiu; şi a zis: „*Domnul a auzit că nu eram iubită şi mi-a dat şi pe acesta*." De aceea i-a pus numele ***Simeon***."

Geneza 49:5-7

"[5] ***Simeon*** *şi* ***Levi*** *sunt fraţi; săbiile lor sunt nişte unelte de silnicie.* [6] *Nu vreau să intre sufletul meu la sfaturile lor, nu vreau să se unească duhul meu cu adunarea lor! Căci, în mânia lor, au ucis oameni, şi, în răutatea lor, au tăiat vinele taurilor.* [7] *Blestemată să fie mânia lor, pentru că a fost prea turbată, şi furia lor, căci a fost prea sălbatică! Îi voi împărţi în Iacov şi-i voi risipi în Israel.*"

Geneza 46:9

"*Fiii lui* ***Simeon****: Iemuel, Iamin, Ohad, Iachin şi Ţohar; şi Saul, fiu dintr-o femeie canaanită*."

1. Cuvintele lui ***Simeon***, lucrurile pe care le-a rostit înaintea fiilor săi înainte de a muri, în al o sută douăzecilea an al vieţii sale, anul în care a murit Iosif. Căci ei au venit să-l viziteze pe când era bolnav, iar el s-a întărit, s-a ridicat, i-a sărutat şi le-a zis:

2. "*Ascultaţi, copiii mei, ascultaţi-l pe* ***Simeon****, părintele vostru, lucrurile pe care le am în inima mea. M-am născut din tatăl meu* ***Iacov****, al doilea fiu al său; iar mama mea* ***Lea*** *mi-a pus numele* ***Simeon****, pentru că Domnul îi ascultase rugăciunea. Eu am devenit peste măsură de puternic; nu m-am dat înapoi de la nici o faptă şi nu m-am temut de nimic. Pentru că inima îmi era tare, iar mintea îmi era de neclintit şi în adâncul meu eram nesimţitor*: *căci de la* ***Cel Prea Înalt*** *i-a fost dat preţ omului în* ***suflet*** *şi în trup. Şi în vremea aceea eram invidios pe fratele meu* ***Iosif****, fiindcă părintele nostru îl iubea pe el; şi mi-am pus în gând să-l nimicesc, pentru că domnul înşelăciunii a trimis duhul de pizmă şi mi-a orbit mintea, ca să nu-l privesc ca pe un frate şi să nu-l cruţ pe* ***Iacov****, părintele meu. Dar Dumnezeul său şi Dumnezeul părinţilor săi l-a trimis pe îngerul Său şi l-a izbăvit din mâinile mele. Căci pe când m-am dus la* ***Sihem*** *ca să aduc untdelemn pentru turme, iar* ***Ruben*** *era la* ***Dotan*** *unde se găseau cele trebuincioase nouă şi merindele noastre, fratele nostru* ***Iuda*** *l-a vândut ismaeliţilor. Şi când s-a întors* ***Ruben****, s-a întristat, căci ar fi dorit să-l ducă nevătămat la părintele său. Însă eu m-am mâniat pe* ***Iuda*** *pentru că îl lăsase să plece viu şi am fost mânios pe el timp de cinci luni. Dar Domnul mi-a stat împotrivă şi m-a împiedicat să înfăptuiesc toate lucrările mâinilor mele, căci mâna mea dreaptă a fost pe jumătate uscată timp de şapte zile. Şi am ştiut, copiii mei, că din pricina lui Iosif mi se întâmplă aceasta, şi m-am pocăit şi am plâns; şi L-am rugat pe Domnul să-mi vindece mâna şi să mă ferească de orice întinăciune şi pizmă şi de orice nebunie. Căci ştiam că urzisem o faptă rea înaintea Domnului şi înaintea părintelui meu* ***Iacov****, din pricina lui* ***Iosif****, fratele meu, pentru că eram invidios pe el.*

3. *Şi acum, copiii mei, luaţi aminte la duhul de înşelăciune şi pizmă. Căci* ***pizma stăpâneşte deplin asupra minţii omului*** *şi nu-l lasă nici să mănânce, nici să bea şi nici să facă vreun lucru bun: îl îndeamnă fără încetare să-l nimicească pe cel pe care îl pizmuieşte; şi cel pizmuit înfloreşte, dar pizmaşul se ofileşte. Doi ani de zile mi-am chinuit sufletul cu post, în frica de Domnul, şi am*

[2] Macpela înseamnă în ebraică dublă şi aşa este tradus în Septuaginta (Fac. 23:9).

© Biblioteca Spirituală

*învăţat că **vindecarea de pizmă vine prin frica de Dumnezeu**. Dacă un om aleargă la Domnul, duhul cel rău fuge de la el iar mintea i se uşurează. Şi din clipa aceea el este în pace cu acela pe care l-a pizmuit şi nu-i mai osândeşte pe cei care îl iubesc, şi astfel pizma lui încetează*.

4. *Iar părintele meu a întrebat de mine, căci vedea că sunt trist; şi eu am zis: Mă dor rărunchii. Căci eu jelisem mai mult decât toţi, fiindcă eram vinovat de vinderea lui Iosif. Şi când neam coborât în Egipt, iar el m-a întemniţat ca iscoadă, ştiam că sufăr pe drept şi nu m-am întristat. Dar **Iosif** era un om bun şi avea în el Duhul lui Dumnezeu: îndurător şi plin de milă, el nu mi-a purtat pică; ba chiar m-a iubit ca pe ceilalţi fraţi ai lui. Luaţi seama dar, copiii mei, la orice pizmă şi mândrie, şi umblaţi cu stăruinţă şi cu o inimă bună, amintindu-vă de fratele părintelui vostru, ca Domnul să vă dea şi vouă har şi slavă, şi să reverse binecuvântare asupra voastră, aşa cum aţi văzut la el. Toate zilele vieţii sale el nu ne-a mustrat cu privire la această faptă, ci ne-a iubit ca pe sufletul său, mai mult decât pe fiii săi; ne-a cinstit şi ne-a dat în dar tuturor bogăţii, vite şi roade. Astfel şi voi, copiii mei preaiubiţi, să-l iubiţi pe fratele vostru din toată inima, şi daţi la o parte duhul de pizmă, căci el sălbăticeşte sufletul şi nimiceşte trupul; preface planurile sale în mânie şi război, întărâtă la vărsare de sânge şi duce mintea la nebunie, şi nu suferă ca omul să se poarte cu înţelepciune: mai mult chiar, alungă somnul şi aduce tulburare în suflet şi tremur în trup. Căci şi în somnul omului, gelozia cea rea, înşelându-l, îi cuprinde sufletul şi i-l frământă cu duhuri rele, şi face ca trupul să fie tulburat iar mintea să se trezească din somn cu nelinişte; şi se înfăţişează omului ca şi când ar avea un duh rău şi otrăvitor*.

5. *De aceea, **Iosif** era frumos la înfăţişare şi plăcut la vedere, pentru că nu se găsea în el nici o răutate; căci faţa arată când duhul este tulburat. Şi acum, copiii mei, îndreptaţi-vă inimile înaintea Domnului şi căile înaintea oamenilor, şi veţi găsi har înaintea lui Dumnezeu şi a oamenilor. Şi luaţi seama să nu desfrânaţi, căci desfrânarea **este mama tuturor relelor**, despărţind pe om de Dumnezeu şi apropiindu-l de Beliar. Căci am văzut scris în cartea lui Enoh că fiii voştri vor fi mânaţi la desfrânare împreună cu voi, şi îi vor face rău lui **Iuda**, cu sabia. Dar nu vor avea izbândă împotriva lui Levi, căci el va purta războiul Domnului şi va birui toate oştirile voastre; şi câţiva vor fi împărţiţi în Levi şi Iuda, şi nici unul dintre voi nu va primi stăpânirea, aşa cum a proorocit părintele meu **Iacov** în binecuvântările sale*.

6. *Iată, v-am spus toate lucrurile ca să nu mă fac vinovat de păcatul sufletelor voastre. Acum, dacă veţi da la o parte orice pizmă şi orice cerbicie, ca un trandafir vor înflori oasele mele în **Israel** şi ca un crin carnea mea în **Iacov**, iar mireasma mea va fi ca mireasma Libanului; şi cei sfinţi se vor înmulţi ca cedri pentru veci de veci, iar ramurile lor se vor întinde peste măsură. **Atunci va pieri sămânţa Canaanului, şi nu va mai fi nici o rămăşiţă a lui Amalec, şi toţi capadocienii**[3] **vor pieri, şi toţi hitiţii vor fi nimiciţi cu desăvârşire**. Atunci va cădea **ţara lui Ham** şi toate popoarele vor pieri. Apoi va înceta tulburarea pe tot pământul şi războiul în toată lumea de sub cer. Atunci va fi proslăvit **Sem**, pentru că Domnul Dumnezeu, Puternicul lui Israel, se va arăta pe pământ ca om, şi Adam va fi mântuit prin El. Apoi toate duhurile de înşelăciune vor fi călcate în picioare, **iar oamenii vor domni asupra duhurilor rele**. Atunci mă voi ridica eu cu bucurie şi îl voi binecuvânta pe Cel Prea Înalt pentru lucrările Sale minunate, căci Dumnezeu a luat trup omenesc şi a mâncat cu oamenii şi i-a mântuit pe oameni*.

7. *Şi acum, copiii mei, ascultaţi-l pe **Levi** şi veţi fi răscumpăraţi în **Iuda**; să nu vă ridicaţi împotriva acestor două seminţii, căci de la ele vi se va arăta mântuirea lui Dumnezeu. **Căci Domnul va ridica din Levi pe unul ca un Preot, şi din Iuda ca un împărat, Dumnezeu şi om.** Astfel va mântui El toate Neamurile şi pe sămânţa lui Israel. De aceea vă poruncesc toate lucrurile, ca şi voi să le porunciţi copiilor voştri, ca să se ţină de ele din neam în neam*."

8. Şi **Simeon** şi-a încheiat poruncile către fiii săi şi a adormit cu părinţii săi, fiind în vârstă de o sută douăzeci de ani. Iar ei l-au aşezat într-un sicriu din lemn nesupus putrezirii, ca să-i ducă oasele în ***Hebron***. Şi le-au purtat în taină într-un război al egiptenilor: *fiindcă egiptenii ţineau oasele lui **Iosif** sub pază într-o vistierie din palat; căci vrăjitorii le-au spus că atunci când oasele lui **Iosif** vor fi luate, în toată ţara Egiptului va fi întuneric şi mâhnire şi o urgie peste măsură*

[3] Referirea pare a fi la filisteni, conform ***Deut. 2:23*** şi ***Amos 9:7***, unde Septuaginta redă prin Καππαδοκία.

© Biblioteca Spirituală

de mare se va abate asupra egiptenilor, încât nici un om nu va recunoaşte pe fratele său nici măcar cu o lumină aprinsă.[4] Şi fiii lui ***Simeon*** l-au jelit pe părintele lor după legea bocirii şi au rămas în Egipt până când au fost scoşi din Egipt prin mâna lui ***Moise***.

TESTAMENTUL LUI LEVI

DESPRE PREOŢIE ŞI MÂNDRIE

Geneza 29:34

"(Lea) Iar a rămas însărcinată şi a născut un fiu; şi a zis: „*De data aceasta bărbatul meu se va alipi de mine, căci i-am născut trei fii.*" De aceea i-a pus numele ***Levi***."

Geneza 49:5-7

"[5] ***Simeon*** *şi* ***Levi*** *sunt fraţi; săbiile lor sunt nişte unelte de silnicie.* [6] *Nu vreau să intre sufletul meu la sfaturile lor, nu vreau să se unească duhul meu cu adunarea lor! Căci, în mânia lor, au ucis oameni, şi, în răutatea lor, au tăiat vinele taurilor.* [7] *Blestemată să fie mânia lor, pentru că a fost prea turbată, şi furia lor, căci a fost prea sălbatică! Îi voi împărţi în Iacov şi-i voi risipi în Israel.*"

Exodul 6:16

"*Iată numele fiilor lui* ***Levi****, după spiţa neamului lor:* ***Gherşon****,* ***Chehat*** *şi* ***Merari****. Anii vieţii lui Levi au fost o sută treizeci şi şapte de ani.*" **Exodul 6:19** "*Fiii lui* ***Merari****: Mahli şi Muşi. Acestea sunt familiile lui Levi, după spiţa neamului lor.*"

Deuteronomul 21:5

"*Atunci să se apropie preoţii, fiii lui* ***Levi****; căci pe ei i-a ales Domnul Dumnezeul tău ca să-I slujească şi să binecuvânteze în Numele Domnului, şi ei trebuie să hotărască în orice ceartă şi în orice rănire*."

1. Cuvintele lui ***Levi***, lucrurile pe care le-a rânduit fiilor săi cu privire la tot ce trebuie să facă şi lucrurile care li se vor întâmpla până la ziua judecaţii. El era pe deplin sănătos când i-a chemat la el, căci îi fusese descoperit că va muri. Şi când s-au adunat ei laolaltă, le-a spus:

2. "*Eu,* ***Levi****, am fost zămislit în Haran şi m-am născut acolo, iar după aceea am venit cu tatăl meu în* ***Sihem****. Şi eram tânăr, în vârstă de aproape douăzeci de ani, atunci când, împreună cu* ***Simeon****, ne-am răzbunat pe* ***Hamor*** *din pricina surorii noastre* ***Dina****. Şi pe când păşteam turmele noastre în* ***Abel-Maul****, a venit de la Domnul asupra mea un duh de pricepere şi i-am văzut pe toţi oamenii stricându-şi calea, şi că păcatul îşi clădise ziduri iar nedreptatea stătea pe cetăţi întărite; şi am plâns pentru sămânţa oamenilor şi m-am rugat Domnului ca să fiu mântuit. Apoi m-a cuprins un somn şi am zărit un munte înalt*: *acesta este muntele* ***Aspis*** *în* ***Abel-Maul****. Şi iată că s-au deschis cerurile şi un înger al lui Dumnezeu mi-a zis: "****Levi****, intră*." Şi am intrat din *primul cer* în *al doilea*, şi am văzut apa atârnând între cele două ceruri. Şi apoi am văzut un *al treilea cer*, cu mult mai strălucitor decât acestea două, căci în el era o înălţime fără margini. Şi i-am spus îngerului: *De unde este aceasta?* Iar îngerul mi-a răspuns: "*Nu te minuna de aceste lucruri, pentru că vei vedea alte patru ceruri şi mai strălucitoare decât acestea, fără asemănare, când te vei urca acolo: căci vei sta lângă Domnul şi vei fi slujitorul Său, şi vei vesti oamenilor tainele Lui şi vei propovădui pe Cel ce va răscumpăra pe Israel;* ***prin tine şi prin Iuda se va arăta Domnul printre oameni****, mântuind orice seminţie; şi viaţa ta va fi din partea Domnului şi el va fi ogorul tău şi via ta, roadele, aurul şi argintul tău*."

3. *Ascultaţi deci cu privire la* ***cele şapte ceruri****.* ***Cel mai de jos*** *este din pricina aceasta cel mai întunecat, pentru că este aproape de toate nelegiuirile oamenilor.* ***Al doilea*** *are foc, zăpadă, gheaţă, pregătite pentru ziua rânduielii Domnului, în dreapta judecată a lui Dumnezeu: în el sunt toate duhurile de pedeapsă pentru răzbunare asupra celor răi.* ***În al treilea*** *sunt oştirile rânduite pentru ziua judecăţii, ca să împlinească răzbunarea asupra duhurilor înşelăciunii şi asupra lui Belial. Iar cerurile de deasupra* ***celui de-al patrulea*** *sunt sfinte, căci în cel mai înalt este Slava cea Mare, în sfânta sfintelor, cu mult deasupra oricărei sfinţenii.* ***În cerul de după acesta*** *sunt îngerii prezenţei Domnului, care aduc jertfe de ispăşire înaintea Domnului pentru toată neştiinţa celor neprihăniţi; şi îi aduc Domnului o miresmă plăcută şi o jertfă fără sânge.* ***Şi în cerul de sub acesta*** *sunt îngerii care poartă răspunsurile la îngerii prezenţei Domnului.* ***Şi în cerul de după***

[4] Probabil Sf. Ioan Botezătorul, a cărui măreţie este proclamată de însuşi Hristos.

© Biblioteca Spirituală

acesta *sunt tronuri, domnii, în care sunt aduse veşnic cântări lui Dumnezeu. De aceea, ori de câte ori Domnul se uită la noi, toţi ne cutremurăm; ba chiar şi cerurile, şi pământul, şi abisurile se cutremură la prezenţa slavei Sale; dar fiii oamenilor, neţinând seama de aceste lucruri, păcătuiesc şi întărâtă pe* ***Cel Prea Înalt****.*

4. *Acum dar, să ştiţi că Domnul va face judecată asupra fiilor oamenilor; fiindcă atunci când stâncile vor fi sfărâmate şi soarele va fi stins, şi apele se vor usca, şi focul va tremura, şi toată zidirea va fi tulburată, şi duhurile nevăzute se vor topi, iar mormântul va fi stricat în suferinţa* ***Celui Prea Înalt****, oamenii necredincioşi vor rămâne în nelegiuirea lor şi de aceea vor fi judecaţi cu pedeapsă. De aceea,* ***Cel Prea Înalt*** *ţi-a auzit rugăciunea ca să te despartă de nelegiuire, şi vei deveni fiul Său şi robul Său şi slujitorul prezenţei Sale. Ca o lumină strălucitoare a priceperii vei străluci în* ***Iacov****, şi ca un soare vei fi tu pentru toată sămânţa lui Israel. Şi ţi se va da o binecuvântare, ţie şi întregii tale seminţii, până când Domnul îşi va îndrepta faţa asupra păgânilor în marea milă a Fiului Său, pentru veşnicie.*

5. *Şi îngerul mi-a deschis porţile cerului, şi am văzut templul cel sfânt şi pe* ***Cel Prea Înalt*** *pe un scaun de slavă.* Şi El mi-a zis: ***Levi****, ţi-am dat binecuvântările preoţiei până când voi veni şi îmi voi face locuinţa în mijlocul lui Israel. Apoi îngerul m-a adus pe pământ şi mi-a dat un scut şi o sabie şi mi-a zis: Împlineşte răzbunarea asupra lui* ***Sihem*** *din pricina* ***Dinei****, iar Eu voi fi cu tine, căci Domnul m-a trimis. Şi atunci i-am nimicit pe fiii lui Hamor, aşa cum stă scris în tablele cereşti*.[5] Şi i-am zis: *Te rog, o, Doamne, spune-mi numele tău, ca să te pot chema în ziua necazului.* Şi el mi-a zis: *Eu sunt îngerul care mijloceşte pentru sămânţa lui Israel, ca Domnul să nu-i lovească de tot, căci îi atacă orice duh rău. Şi după aceste lucruri eram ca şi cum m-aş fi trezit, şi am lăudat pe Cel Prea Înalt şi pe îngerul care mijloceşte pentru sămânţa lui Israel, şi pentru toţi cei neprihăniţi.*

6. *Şi când m-am întors la tatăl meu, am găsit un scut de aramă; de aceea şi numele muntelui este* ***Aspis****, care se găseşte lângă* ***Ghebal****, pe partea dreaptă a lui* ***Abila****; şi am ţinut cuvintele acestea în inima mea. M-am sfătuit cu tatăl meu şi cu* ***Ruben****, fratele meu, să le poruncească fiilor lui* ***Hamor*** *să fie tăiaţi împrejur; căci eram mânios din pricina grozăviei pe care o săvârşiseră în Israel. Şi l-am omorât mai întâi pe* ***Sihem****, iar* ***Simeon*** *l-a omorât pe* ***Hamor****. Şi după aceasta au venit fraţii noştri şi au trecut cetatea prin ascuţişul săbiei; iar tatăl nostru a auzit acest lucru şi s-a mâniat, şi s-a întristat pentru că ei primiseră tăierea împrejur iar după aceea fuseseră omorâţi, şi binecuvântările lui faţă de noi s-au schimbat. Căci noi păcătuisem făcând acest lucru împotriva voii sale, iar el a fost bolnav în ziua aceea. Dar ştiu că osânda Domnului era asupra lui* ***Sihem****; căci ei căutau să-i facă* ***Sarei*** *aşa cum au făcut cu* ***Dina****, sora noastră, iar Domnul i-a oprit. Şi ei l-au prigonit pe* ***Avraam****, părintele nostru, când era străin în acele locuri, şi i-au gonit turmele când ele s-au înmulţit; iar cu* ***Iabal****, robul lui, născut în casa lui, s-au purtat într-un mod vrednic de ruşine. Şi aşa au făcut cu toţi străinii, luându-le nevestele cu sila şi gonindu-i pe bărbaţi în alte locuri. Dar mânia Domnului a venit asupra lor pe deplin, atunci când nu se aşteptau.*

7. Iar eu i-am zis părintelui meu: *Nu te mânia, stăpâne, căci prin tine va nimici Domnul pe canaaniţi şi va da ţara lor ţie şi seminţiei tale de după tine. Căci de azi înainte* ***Sihem*** *va fi numit cetatea celor fără pricepere; căci aşa cum îşi bate joc un om de un nebun, aşa ne-am bătut noi joc de ei, căci au făcut un lucru nebunesc în Israel să o necinstească pe sora noastră. Iar noi am luat-o pe sora noastră de acolo şi ne-am dus la* ***Betel****.*

8. *Şi acolo am văzut un lucru precum cel dinainte, după ce au trecut şaptezeci de zile. Şi am văzut* ***şapte bărbaţi în haine albe*** *spunându-mi: Scoală-te, îmbracă haina de preot şi cununa neprihănirii, şi platoşa priceperii, şi haina adevărului, şi cununa credinţei, şi cununa minunii şi efodul proorociei*.[6] Şi m-au îmbrăcat cu toate acestea şi mi-au zis: *De acum înainte vei fi un preot al Domnului, tu şi sămânţa ta în veci de veci. Iar* ***primul*** *m-a uns cu untdelemn sfinţit şi mi-a dat*

---

[5] Aceste table, care conţin ceva ce a fost prestabilit în cer cu privire la viitor, sunt deseori menţionate în literatura apocaliptică, atunci când este nevoie de o afirmaţie de mare importanţa dintr-un oracol. Astfel, în *Cartea lui Enoh*, îngerul Uriel îi spune lui Enoh că tablele conţin toată înţelepciunea, iar Enoh în preajma morţii sale le spune copiilor săi că tablele sunt izvorul oricărei priceperi. De asemenea, în *Cartea Jubileelor* se spune că pe table se află consemnate, printre altele, pedepsele îngerilor care au păcătuit cu femeile muritoare, împărţirea săptămânilor, numele lui Avraam ca prieten al lui Dumnezeu, etc. (cap. 5,6,19). Vezi, de asemenea, *Testamentul lui Aşer* 2,7.

[6] Putem compara întregul pasaj de aici cu descrierea veşmintelor lui Aaron. Vezi mai ales Ieşirea 29:5-6 (LXX). Termenul πέταλον este traducerea ebraicului ציץ, tabla de aur care se punea pe fruntea marelui preot, deasupra mitrei.

© Biblioteca Spirituală

toiagul judecăţii. ***Al doilea*** *m-a spălat cu apă limpede, şi mi-a dat* ***pâine şi vin****, cele mai sfinte lucruri, şi* ***m-a înveşmântat cu o haină sfântă, slăvită***. ***Al treilea*** m-a îmbrăcat cu ***un pieptar ca un efod***. ***Al patrulea*** m-a încins ***cu un brâu ca purpura***. ***Al cincilea*** mi-a dat ***o ramură de măslin roditor***. ***Al şaselea*** mi-a pus ***o coroană pe cap***. ***Al şaptelea*** mi-a aşezat ***pe cap o mitră de preot*** şi mi-a pus ***tămâie în mâini***, astfel că L-am slujit pe Domnul ca un preot. Şi mi-au zis: ***Levi****, sămânţa ta va fi împărţită* ***în trei ramuri****, ca semn al slavei Domnului care va să vină; şi cel care a fost credincios va fi* ***cel dintâi****; nici o răsplată nu va fi mai mare decât a lui.* ***A doua*** *ramură va fi cea a preoţilor. Cât despre* ***a treia*** *i se va da* ***un nou nume****, căci se va înălţa ca împărat din* ***Iuda****, şi va rândui o nouă preoţie, după felul Neamurilor şi pentru toate Neamurile****. Înfăţişarea Lui va fi de nerostit, ca a unui prooroc slăvit din sămânţa lui Avraam, părintele nostru. Orice lucru plăcut în Israel va fi pentru tine şi pentru sămânţa ta, şi vei mânca orice lucru frumos la vedere, şi sămânţa ta va sta la masa Domnului, iar unii dintre ei vor fi mari preoţi şi judecători, şi cărturari; căci prin gura lor va fi păzit locul cel sfânt****. Şi când m-am trezit, am înţeles că lucrul acesta era precum cel dintâi. Şi am ascuns şi acestea în inima mea, fără să le spun vreunui om de pe pământ.*

9. *Şi după două zile, eu şi* ***Iuda*** *ne-am dus la* ***Isaac****, după părintele nostru. Iar părintele părintelui meu m-a binecuvântat după toate cuvintele vedeniilor pe care le avusesem: dar nu a voit să vină cu noi la Betel. Iar când am ajuns la* ***Betel****, părintele meu* ***Iacov*** *a avut un vis cu privire la mine, că eu le voi fi preot înaintea Domnului; şi s-a sculat dis-de-dimineaţă şi a dat Domnului zeciuială din toate lucrurile, prin mine. Şi apoi ne-am mutat la* ***Hebron*** *ca să locuim acolo, iar* ***Isaac*** *m-a chemat neîncetat ca să îmi amintească de legea Domnului, aşa cum îmi arătase îngerul.* ***Şi m-a învăţat legea preoţiei, a jertfelor, a arderilor de tot, a roadelor dintâi, a jertfelor de bună voie şi a celor de mulţumire****. Şi m-a învăţat în fiecare zi şi s-a ocupat de mine înaintea Domnului. Şi mi-a zis: Fii cu băgare de seamă, copilul meu, la duhul de desfrânare; căci acesta va stărui, şi prin sămânţa ta va pângări lucrurile sfinte. De aceea, încă din tinereţea ta ia-ţi o nevastă fără cusur, nepângărită, nici care să fie dintre filisteni sau dintre Neamuri. Şi îmbăiază-te*[7] *înainte să intri în locul sfânt; şi spălăte înainte să aduci jertfa; iar când isprăveşti de adus jertfa, spală-te iarăşi. Din fiecare doisprezece copaci care au veşnic frunză, adu-i Domnului roade, aşa cum m-a învăţat şi pe mine Avraam; şi din fiecare animal curat şi pasăre curată, adu jertfă Domnului, şi din oile întâi născute şi din vin, dă-i Domnului pârgă; şi orice jertfa să o sărezi cu sare*.

10. *Acum dar, să ţineţi tot ce v-am poruncit, copiii mei; căci v-am făcut cunoscut orice lucru pe care l-am auzit de la părinţii mei. Nu sunt vinovat de păcatele şi nelegiuirile voastre, pe care le veţi face* ***la sfârşitul veacurilor împotriva Mântuitorului lumii****, lucrând cu păcat, înşelând pe Israel şi aducând asupra lui lucruri foarte rele din partea Domnului.*[8] *Şi voi vă veţi purta cu nelegiuire faţă de Israel, astfel încât Ierusalimul nu va putea suferi răutatea voastră; dar catapeteasma templului se va rupe, ca să nu acopere ruşinea voastră. Şi veţi fi împrăştiaţi ca robi printre păgâni şi veţi fi de ruşine şi de blestem şi de călcat în picioare. Căci casa pe care şi-o va alege Domnul se va chema Ierusalim, aşa cum se arată în cartea neprihănitului* ***Enoh***.[9]

11. *De aceea, eram în vârstă de douăzeci şi opt de ani când mi-am luat o nevastă, şi numele ei era* ***Melha****. Şi ea a rămas grea şi a născut un fiu, şi i-a pus numele* ***Gherşon****, căci eram străini în ţara aceea: fiindcă* ***Gherşon*** *înseamnă* ***înstrăinare****. Şi am priceput că el nu va în locul dintâi. Am născut apoi pe* ***Chehat****, în al treizeci şi cincilea an al vieţii mele, către răsărit. Şi mi s-a arătat într-o vedenie că el era înălţat în mijlocul întregii adunări. De aceea i-am pus numele* ***Chehat****, care înseamnă* ***începutul măreţiei şi al învăţăturii****. Şi a treia oară am născut pe* ***Merari****, în al patruzecilea an al vieţii mele; şi fiindcă mama lui l-a născut cu mare greutate, i-a pus numele* ***Merari****, care înseamnă* ***amărăciunea mea****, căci el a şi murit. Şi am născut şi pe* ***Iohebed****, în al şaizeci şi patrulea an al vieţii, în Egipt, fiindcă atunci aveam un nume mare în mijlocul fraţilor mei*.

12. *Şi* ***Gherşon*** *şi-a luat nevastă, iar ea i-a născut pe* ***Libni*** *şi* ***Şimei****. Şi fiii lui* ***Chehat****,*

---

[7] În *Omiliile clementine* şi în *Recunoaşteri*, Petru ne este prezentat în mod constant ca spălându-se înainte de agape. Vezi de exemplu Rec. 4:3, 5:36.

[8] *Ana şi Caiafa. Ioan 19:11.*

[9] *Cartea lui Enoh* este menţionată în multe locuri din Testamente. Totuşi, cele mai multe dintre citate nu se regăsesc în această scriere, în forma în care există ea astăzi. De aceea, putem presupune fie că referirile sunt la ***alte cărţi ale lui Enoh***, acum dispărute, fie că mai degrabă acestea sunt apeluri generale *la spiritul cărţii*, privită ca un mare izvor de proorocii.

© Biblioteca Spirituală

***Amram**, **Iţehar**, **Hebron** şi **Uziel**. Iar fiii lui **Merari**, **Mahli** şi **Muşi**. Şi în al nouăzeci şi patrulea an al vieţii mele, **Amram** a luat de nevastă pe fiica mea **Iohebed**, căci erau născuţi în aceeaşi zi, el şi fiica mea. Aveam opt ani când m-am mutat în ţara Canaanului, şi optsprezece ani când l-am omorât pe **Sihem**, iar la nouăsprezece ani am devenit preot, la douăzeci şi opt mi-am luat nevastă, iar la patruzeci m-am dus în Egipt. Şi iată, voi sunteţi copiii mei, copiii mei chiar din al treilea neam. Iosif a murit în al o sută optsprezecelea an al vieţii mele*.

13. *Şi acum, copiii mei, vă poruncesc să vă temeţi de Domnul cu toată inima voastră şi să umblaţi cu smerenie după legea Lui. Şi învăţaţi şi pe copiii voştri să aibă pricepere în toate zilele vieţii lor, citind neîncetat legea lui Dumnezeu; căci aceluia care va cunoaşte legea lui Dumnezeu i se va da cinste şi nu va fi străin în nici un loc unde va merge. Ba mai mult, va câştiga mai mulţi prieteni decât părinţii lui; şi mulţi oameni vor dori să-i slujească şi să audă legea din gura lui. Lucraţi **neprihănirea**, copiii mei, pe faţa pământului, ca să aflaţi comoară în cer şi să semănaţi lucruri bune în sufletele voastre, ca să le găsiţi în viaţa voastră. Căci dacă semănaţi lucruri rele, veţi culege necaz şi nenorocire. **Umblaţi după înţelepciune în frică de Dumnezeu, cu toată silinţa**; căci chiar dacă va veni robia şi cetăţile vor fi nimicite, şi pământurile, şi aurul şi argintul şi orice avere vor pieri, nimeni nu va putea lua înţelepciunea celui înţelept, decât orbirea nelegiuirii şi boala păcatului: căci îi va fi de slavă chiar şi în mijlocul vrăjmaşilor lui, şi casă într-o ţară străină şi un prieten în mijlocul duşmanilor. Dacă un om va învăţa pe alţii lucrurile acestea şi le va face, va şedea cu împăraţii, aşa cum a fost fratele nostru **Iosif***.

14. *Şi acum, copiii mei, am învăţat din scrierea lui Enoh că **în zilele din urmă vă veţi purta cu nelegiuire, lovind pe Domnul cu toată răutatea;** şi fraţii voştri se vor ruşina din pricina voastră şi această faptă va fi pricină de ocară înaintea tuturor Neamurilor. Căci părintele nostru **Israel** nu va fi vinovat de nelegiuirea arhiereilor care vor lovi pe Mântuitorul lumii. Curat este cerul deasupra pământului, iar voi sunteţi luminile cerului, asemenea soarelui şi lunii. Ce vor face Neamurile dacă voi veţi fi întunecaţi în nelegiuire? Veţi aduce astfel un blestem asupra seminţiei noastre pentru care a venit lumina lumii şi care v-a fost dată pentru luminarea oricărui om. Pe acesta veţi voi să-l omorâţi, învăţând porunci contrare rânduielilor lui Dumnezeu. Veţi jefui jertfele Domnului şi veţi fura din ce este al Lui; şi înainte să aduceţi jertfe Domnului, veţi lua părţile cele mai bune, mâncându-le cu dispreţ împreună cu femeile păcătoase. În mijlocul desfrânărilor*[10] *veţi învăţa poruncile Domnului, veţi strica pe femeile care au bărbat şi veţi necinsti pe fecioarele Ierusalimului; şi veţi sta laolaltă cu femeile păcătoase şi adultere. Veţi lua neveste dintre fiicele Neamurilor, curăţindu-le cu o curăţire ce nu este după lege; şi unirea voastră va fi ca a Sodomei şi Gomorei, întru nelegiuire. Şi vă veţi umfla de mândrie din pricina preoţiei, ridicându-vă împotriva oamenilor. Şi nu numai atât, dar ridicându-vă împotriva poruncilor lui Dumnezeu, veţi lua în râs lucrurile sfinte, batjocorindu-le cu dispreţ*.

15. *De aceea, templul pe care îl va alege Domnul va fi pustiit în necurăţia lui, iar voi veţi fi robi printre toate popoarele şi veţi fi o urâciune în mijlocul lor. Şi veţi primi ocară şi ruşine veşnică prin dreapta judecată a lui Dumnezeu şi toţi cei care vă vor vedea vor fugi de voi. Şi dacă nu ar fi **Avraam**, **Isaac** şi **Iacov**, părinţii noştri, nici unul din sămânţa mea nu ar fi lăsat pe pământ*.

16. *Şi acum, am învăţat din cartea lui Enoh că **veţi rătăci vreme de şaptezeci de săptămâni,** şi veţi necinsti preoţia şi veţi spurca jertfele şi veţi nesocoti cuvintele proorocilor. Cu răutate îi veţi prigoni pe cei drepţi, şi îi veţi urî pe cei neprihăniţi; cuvintele celor credincioşi vor fi o urâciune înaintea voastră, **iar pe omul care va reînnoi legea în puterea Celui Prea înalt îl veţi numi înşelător;** iar în cele din urmă, aşa cum vă aşteptaţi, Îl veţi omorî, nepricepând învierea Sa, luând cu răutate asupra capetelor voastre sânge nevinovat. Din pricina Lui, locurile voastre sfinte vor fi pustiite, culcate la pământ, şi nu vă va mai rămâne nici un loc curat; şi veţi fi un blestem şi o împrăştiere printre Neamuri, până când El îşi va îndrepta iarăşi privirea asupra voastră şi vă va lua la El cu milă, **prin credinţă şi prin apă***.

17. *Şi pentru că m-aţi ascultat cu privire la cele **şaptezeci de săptămâni**, ascultaţi-mă şi cu privire la preoţie; **căci în fiecare jubileu va fi o preoţie**. În primul jubileu, cel care va fi uns preot*

---

[10] Cuvântul πλεονεξία, asemenea termenului „*desfrânare*", se referă, nu de puţine ori, la păcatele senzualităţii. Vezi 1 Cor. 5:11, Efes. 4:19,5:3, 5, Col. 3:5, 1 Tes. 4:6, în toate dintre acestea contextul indicând această concluzie.

© Biblioteca Spirituală

va fi mare şi va vorbi cu Dumnezeu ca şi cu un tată; iar preoţia lui va fi plină de fiica de Domnul şi în ziua bucuriei sale se va ridica pentru mântuirea lumii. În al doilea jubileu, cel care este uns va fi zămislit în durerea celor preaiubiţi; şi preoţia lui va fi preacinstită şi slăvită de toţi. Şi al treilea preot va fi ţinut în durere; şi al patrulea va fi întristat, căci se vor pune asupra lui nelegiuiri fără număr, şi în Israel fiecare va urî pe aproapele său. Al cincilea va fi ţinut în întuneric, ca şi al şaselea şi al şaptelea. Şi în al şaptelea se va găsi o asemenea urâciune cum nu se poate spune, înaintea Domnului şi a oamenilor, ***căci se va şti cine face aceste lucruri****. De aceea vor fi o pradă şi vor fi duşi în robie, iar ţara lor şi tot ceea ce este al lor vor fi nimicite. Şi în a cincea săptămână se vor întoarce în ţara lor pustie şi vor reclădi casa Domnului. Şi în a şasea săptămână se vor întoarce preoţii, închinătorii la idoli, certăreţii, iubitorii de bani, pizmaşii, nelegiuiţii, desfrânaţii, cei care se necinstesc cu copiii şi fiarele*.

18. *Şi după ce va veni pedeapsa lor de la Domnul,* ***va ridica Domnul la preoţie un Preot nou, căruia îi vor fi descoperite toate cuvintele Domnului;*** *şi* ***El va face judecata adevărului asupra pământului, la împlinirea zilelor.*** *Iar steaua Lui se va înălţa în ceruri, asemenea unui împărat care varsă lumina priceperii în strălucirea zilei, şi va fi preamărit în lume până la înălţarea Sa. El va străluci pe pământ ca soarele şi va alunga orice întuneric din lume, sub cer, şi va fi pace pe tot pământul. Cerurile se vor bucura în zilele Sale, iar pământul va fi fericit şi norii vor fi plini de veselie, iar priceperea Domnului se va revărsa pe pământ, asemenea apei mărilor; iar îngerii slavei prezenţei Domnului se vor bucura în El. Cerurile se vor deschide şi din templul slavei va veni sfinţirea asupra Lui cu vocea Tatălui, ca şi din partea lui* ***Avraam****, părintele lui* ***Isaac****. Iar slava Celui Prea Înalt va fi rostită asupra Lui,* ***iar duhul de pricepere şi de sfinţire vor coborî asupra lui în apă****. El va aduce fiilor Săi preamărirea Domnului, întru adevăr, în veci de veci; şi nimeni, din orice neam, nu va putea să-L biruiască, pentru veşnicie.*[11] *Şi în preoţia Lui va înceta orice păcat şi cei nelegiuiţi se vor opri de la rău, iar cei drepţi vor găsi odihnă în El. El va deschide porţile raiului şi va îndepărta sabia de oprire pusă împotriva lui* ***Adam****; şi le va da sfinţilor Săi să mănânce din pomul vieţii,* ***şi duhul sfinţeniei va fi asupra lor****. Şi va lega pe Belial şi le va da putere copiilor Săi să calce peste duhurile rele. Iar Domnul se va bucura de copiii Săi, şi Domnul va binecuvânta pe preaiubiţii săi în veci de veci. Atunci se vor bucura* ***Avraara*** *şi* ***Isaac*** *şi* ***Iacov****, şi eu mă voi bucura, şi toţi sfinţii se vor înveşmânta în bucurie*.

19. *Şi acum, copiii mei, aţi auzit toate lucrurile; alegeţi pentru voi înşivă adevărul şi lumina, legea Domnului sau lucrările lui Belial.* Iar noi i-am răspuns părintelui nostru, zicând: *Vom umbla înaintea Domnului, după legea Sa.* Iar părintele nostru ne-a spus: *Domnul e martor şi îngerii Săi, şi eu sunt martor cu privire la cuvintele gurii voastre.* Iar noi am răspuns: *Noi suntem martori.* Şi astfel ***Levi*** a isprăvit ce avusese de încredinţat fiilor săi; şi-a întins picioarele şi a fost adăugat la părinţii săi, după ce trăise o sută treizeci şi şapte de ani. Şi ei l-au pus într-un sicriu, iar după aceea l-au îngropat în Hebron, lângă ***Avraam***, ***Isaac*** şi ***Iacov***.

TESTAMENTUL LUI IUDA

DESPRE RĂBDARE, IUBIREA DE BANI ŞI DESFRÂNARE

Geneza 29:35

"(Lea) A rămas iarăşi însărcinată şi a născut un fiu; şi a zis: „De data aceasta voi lăuda pe Domnul." De aceea i-a pus numele ***Iuda****. Şi a încetat să mai nască*."

Geneza 49:8-12

"*[8] Iudo, tu vei primi laudele fraţilor tăi; mâna ta va apuca de ceafă pe vrăjmaşii tăi. Fiii tatălui tău se vor închina până la pământ înaintea ta. [9] Iuda este un pui de leu. Tu te-ai întors de la măcel, fiule! Iuda îşi pleacă genunchii, se culcă întocmai ca un leu, ca o leoaică: cine-l va scula? [10] Toiagul de domnie nu se va depărta din Iuda, nici toiagul de cârmuire dintre picioarele lui, până va veni* ***Şilo****, şi de El vor asculta popoarele. [11] El îşi leagă măgarul de viţă şi, de cel mai bun butuc de viţă, mânzul măgăriţei lui; îşi spală haina în vin, şi mantaua în sângele strugurilor. [12] Are ochii roşii de vin şi dinţii albi de lapte*."

---

[11] În Cd. Oxon. apare aici o propoziţie în plus care este în general omisă; cel care a copiat Cd. Cam. a avut în vedere probabil aceleaşi cuvinte iniţiale, în următoarea fraza: *„Şi în preoţia Sa, Neamurile de pe pământ vor fi luminate prin harul Domnului; dar Israel va slabi din necunoaştere şi va fi întunecat de suferinţa*."

© Biblioteca Spirituală

Geneza 46:12

*"Fiii lui Iuda: **Er**, **Onan**, **Şela**, **Pereţ** şi **Zarah**; dar **Er** şi **Onan** au murit în ţara Canaanului. Fiii lui **Pereţ** au fost: **Heţron** şi **Hamul**."*

1. Cuvintele lui ***Iuda***, lucrurile pe care le-a spus fiilor săi înainte de a muri. Ei s-au adunat laolaltă şi au venit la el, isr el le-a zis: *"Am fost al patrulea fiu născut părintelui meu, iar mama mea mi-a pus numele **Iuda**, zicând*: *Slăvit fie Domnul, fiindcă El mi-a dat chiar un al patrulea fiu. Eram iute şi fără astâmpăr în tinereţea mea, şi ascultător de părintele meu în toate. Şi am cinstit-o pe mama mea şi pe sora mamei mele. Şi iată că după ce am devenit om mare, părintele meu **Iacov** s-a rugat pentru mine, zicând*: *Tu vei fi împărat, şi îndestulat în toate lucrurile*.

2. *Iar Domnul a fost de partea mea în toate lucrările mele, atât la ogor cât şi acasă. Şi văzând că pot să alerg cu cerboaica, am prins-o şi am făcut din carnea ei mâncare părintelui meu. Prindeam căprioare la vânătoare, şi fugeam mai repede decât tot ce era pe câmpii. Am alergat după o iapă sălbatică, am prins-o şi am îmblânzit-o; am junghiat un leu şi i-am smuls un ied din gură. Am apucat un urs de labă şi l-am rostogolit într-o prăpastie; şi dacă vreo fiară se repezea asupra mea, o sfâşiam ca un câine. Am întâlnit şi mistreţul sălbatic şi, prinzându-l în cursă, l-am spintecat. În Hebron, un leopard s-a repezit asupra câinelui, iar eu l-am apucat de coadă şi l-am aruncat de la mine, zdrobindu-l în bucăţi de stâncile de la **Gaza**. Am prins de coarne un bou sălbatic ce păştea pe câmp; şi învârtindu-l în aer până l-am ameţit, l-am aruncat de la mine şi l-am omorât*.

3. *Iar când cei doi împăraţi ai canaaniţilor au venit în şir de bătaie împotriva turmelor noastre, şi mult popor împreună cu ei, m-am aruncat singur asupra **împăratului Sur** şi l-am prins; lam doborât pe picioare şi l-am tras şi astfel l-am omorât. Iar pe celălalt împărat, **Tafue**, l-am omorât pe când era călare şi astfel am împrăştiat tot poporul. L-am omorât şi pe **Ahor**, un om de statură uriaşă, care arunca săgeţi în faţă şi în spate, stând călare; căci am apucat o piatră de şaizeci de livre şi am aruncat-o asupra calului lui, şi l-am omorât. Iar cu **Ahor** m-am luptat vreme de două ceasuri şi l-am omorât; i-am zdrobit scutul în două şi i-am tăiat labele picioarelor. Şi pe când îi desfăceam platoşa, iată că opt dintre tovarăşii lui au început să se lupte cu mine. Mi-am înfăşurat mantia în mână; am aruncat cu pietre în ei şi am omorât patru dintre ei, iar ceilalţi au fugit. Iar **Iacov**, părintele meu, l-a omorât pe **Beelisa**, **împăratul tuturor împăraţilor, puternic asemenea unui uriaş**, înalt de doisprezece coţi; şi i-a apucat frica şi nu s-au mai luptat cu noi. De aceea, părintele meu nu avea nici o grijă în luptele în care eu mă aflam printre fraţii mei. Căci a avut o vedenie cu privire la mine şi a văzut că un înger al tăriei mă urma pretutindeni, ca să nu fiu biruit*.

4. *Şi la miazăzi a venit asupra noastră un război şi mai mare decât cel din **Sihem**; şi m-am alăturat fraţilor mei în luptă, şi am urmărit o mie de oameni şi am înjunghiat două sute dintre ei şi patru împăraţi. Şi m-am urcat pe zid împotriva lor şi am înjunghiat încă doi împăraţi; şi astfel am izbăvit **Hebronul** şi am luat pe toţi prinşii împăratului*.

5. *A doua zi am plecat la **Areta**, un oraş întărit şi împrejmuit cu ziduri, în care nu se putea pătrunde, şi care ne ameninţa cu moartea De aceea, eu şi **Gad** ne-am apropiat dinspre partea de răsărit a cetăţii, iar **Ruben** şi **Levi** dinspre apus şi miazăzi Iar cei care se aflau pe zid, crezând că suntem singuri, s-au repezit asupra noastră; şi astfel fraţii noştri au urcat pe zid în taină, pe scări, din ambele părţi, şi au intrat în cetate fără ca oamenii aceia să ştie. Şi i-am trecut prin ascuţişul săbiei; iar pe cei care se adăpostiseră în turnul cetăţii, am dat foc turnului şi am luat turnul iar pe ei i-am biruit. Şi pe când ne îndepărtam de cetate, oamenii din **Tafu** au tăbărât asupra prinşilor noştri, şi leam răspuns împreună cu fiii noştri, şi ne-am luptat cu ei până am ajuns la **Tafu**; şi i-am omorât, leam ars cetatea şi am nimicit toate lucrurile care se aflau în ea*.

6. *Şi pe când mă aflam la apele de la **Cuzeba**, bărbaţii din **Iobel** s-au ridicat împotriva noastră şi ne-am luptat cu ei; şi am înjunghiat pe tovarăşii lor din **Selom**, şi nu le-am lăsat nici o cale de scăpare şi să se întoarcă împotriva noastră. Iar bărbaţii din **Mehera** au venit asupra noastră în a cincea zi să ne ia prinşii; iar noi i-am atacat şi i-am biruit într-o luptă grea: căci erau oaste numeroasă şi erau puternici, iar noi i-am omorât înainte să apuce să urce dealul. Şi când am ajuns în cetatea lor, femeile lor au rostogolit asupra noastră pietre de pe culmea dealului pe care*

© Biblioteca Spirituală

era aşezată cetatea. Iar eu şi ***Simeon*** *ne-am ascuns în spatele oraşului, ne-am urcat pe înălţimi şi am nimicit cu desăvârşire întreaga cetate*.

7. *Iar a doua zi ni s-a spus că cetăţile celor doi împăraţi veneau asupra noastră cu mare oaste. De aceea, eu şi* ***Dan*** *ne-am prefăcut a fi amoriţi şi ne-am dus ca prieteni în cetatea lor. Şi în întunericul nopţii au venit şi fraţii noştri, iar noi le-am deschis porţile; am nimicit pe toţi bărbaţii şi toate bunurile lor, şi am luat ca pradă tot ce era a lor şi am dărâmat cele trei ziduri ale lor. Apoi neam apropiat de* ***Tamna***,[12] *unde era întregul adăpost al împăraţilor vrăjmaşi. Şi, fiind rănit, m-am mâniat şi m-am repezit asupra lor până pe culmea dealului; iar ei au aruncat către mine cu pietre şi săgeţi; şi de nu m-ar fi ajutat fratele meu* ***Dan****, m-ar fi ucis. De aceea, am venit asupra lor cu mânie, iar ei au fugit cu toţii; mergând ei pe altă cale, au rugat pe părintele meu iar el a făcut pace cu ei, iar noi nu le-am făcut nici un rău, ci am căzut la învoială cu ei, şi le-am dat înapoi toţi prinşii. Iar eu am zidit* ***Tamna****, iar părintele meu a zidit* ***Rambael****. Aveam douăzeci de ani când s-a petrecut aceasta, iar canaaniţii se temeau de mine şi de fraţii mei*.

8. *Ba chiar aveam multe vite, iar mai marele păstorilor mei era* ***Iran Adulamitul****. Şi când mam dus la el am văzut pe* ***Barsam****, împăratul Adulamului, iar el a dat o petrecere în cinstea noastră; şi m-a cinstit şi mi-a dat de nevastă pe fiica lui,* ***Bat-Şua****. Ea mi-a născut pe* ***Er****, pe* ***Onan*** *şi pe* ***Şela****; pe doi dintre ei Domnul i-a lovit astfel că au murit fără copii: căci numai* ***Şela*** *a trăit, iar copiii lui sunteţi voi*.

9. *Vreme de optsprezece ani am locuit în pace, părintele nostru şi noi, cu* ***Esau****, fratele lui, şi fiii săi împreună cu noi, după ce am venit din* ***Mesopotamia****, de la* ***Laban****. Şi după ce au trecut optsprezece ani, în al patruzecilea an al vieţii mele,* ***Esau****, fratele părintelui meu, a venit asupra noastră cu oameni mulţi şi puternici;* ***şi a fost răpus de arcul lui Iacov şi a fost dus mort la Muntele Seir:*** *chiar pe când se ducea peste* ***Iramna****, a fost omorât. Iar noi am urmărit pe fiii lui Esau. Acum, ei aveau o cetate cu ziduri de fier şi porţi de aramă şi nu am putut pătrunde în ea, ci am tăbărât împrejurul ei şi am încercuit-o. Pentru că nu ne-au deschis nici după douăzeci de zile, am ridicat o scară în văzul tuturor şi am urcat cu scutul pe cap, atacat cu pietre în greutate de trei talanţi; şi am urcat şi am omorât pe patru care erau mai puternici dintre ei. Iar în ziua următoare au intrat* ***Ruben*** *şi* ***Gad*** *şi au omorât încă şaizeci. Apoi ne-au cerut să facem pace; şi cunoscând dorinţa tatălui nostru, am primit să luăm bir de la ei. Şi ne-au dat două sute de cori de grâu, cinci sute de baţi de untdelemn, o mie cinci sute de măsuri de vin, până ne-am coborât în Egipt*.

10. *După aceste lucruri, fiul meu* ***Er*** *a luat de nevastă pe* ***Tamar*** *din Mesopotamia, una dintre fiicele lui* ***Aram***.[13] *Acum,* ***Er*** *era rău şi nu avea încredere în* ***Tamar****, fiindcă nu era din ţara Canaan. Şi a treia zi un înger al Domnului l-a lovit în timpul nopţii; iar el nu o cunoscuse, după viclenia rea a mamei lui, căci nu voia să aibă copii de la ea*. *În zilele ospăţului de nuntă i l-am dat de bărbat pe* ***Onan****; dar nici el, cu răutate, nu a vrut să o cunoască, deşi a trăit cu ea vreme de un an. Iar după ce am certat, s-a culcat cu ea, ... după porunca mamei lui, şi a murit şi el în răutatea lui. Şi am voit să il dau de bărbat şi pe* ***Şela****, dar nevasta mea* ***Bat-Şua*** *nu m-a lăsat; căci ea avea necaz pe* ***Tamar****, fiindcă nu era dintre fiicele lui Canaan, aşa cum era ea*.

11. *Ştiam că seminţia Canaanului era rea, dar gândurile tinereţii mi-au orbit inima. Şi când am văzut-o turnând vin, am fost înşelat de beţia vinului şi am căzut înaintea ei. Şi pe când eram eu aşa, s-a dus şi i-a adus lui* ***Şela*** *o nevastă din ţara Canaanului. Şi când am aflat ce făcuse, am blestemat-o în durerea sufletului meu, şi ea a murit de răutatea fiilor ei*.

12. *Şi după aceste lucruri, pe când* ***Tamar*** *era văduvă, după doi ani a auzit că merg să tund oile; atunci s-a îmbrăcat în veşminte de mireasă şi s-a aşezat la poarta cetăţii. Căci după* ***legea amoriţilor****, cea care se mărită trebuie să stea în desfrânare vreme de şapte zile, la poarta cetăţii. Dar eu, fiindcă mă îmbătasem la apele de la* ***Cuzeba****, nu am cunoscut-o din pricina vinului; şi frumuseţea ei m-a înşelat, datorită podoabelor ei. M-am dus la ea şi i-am zis*: *Lasă-mă să mă culc*

---

[12] ***Timna*** din Vechiul Testament, nume pe care îl poartă mai multe locuri. Cel mai probabil, este vorba de Timna de lângă Bet-Şemeş, la graniţa de nord a lui Iuda, adică în vecinătatea multora dintre celelalte cetăţi menţionate în Testamente. Poate fi aceeaşi cetate cu Timnata de la graniţa ţării lui Dan (***Isus Navi 19:43***) şi cu Timna unde locuia nevasta lui ***Samson*** (***Jud. 14:1 şi urm.***). Poziţia geografică a cetăţii Timnat-Serah nu ar corespunde în acest context. Vezi de asemenea *Cartea Jubileelor*, cap. 34, unde ***Thamnathares*** este una dintre cetăţile vrăşmaşe.

[13] Aceasta pare să provină din dorinţa de a face distincţie, pe cât posibil, între evrei şi ne-evrei. Conform *targumului lui Onkelos* la ***Facerea 38:6***, „*Iuda a luat o nevastă pentru Er, întâiul său născut, o fiică a marelui* ***Sem****, al cărei nume era Tamar*."

© Biblioteca Spirituală

cu tine. Iar ea mi-a răspuns: Ce îmi dai? Iar eu i-am dat toiagul meu, cingătoarea mea şi coroana mea împărătească; ***şi m-am culcat cu ea, iar ea a rămas grea****. Atunci eu, neştiind ce a făcut, am vrut să o omor; dar ea a trimis pe ascuns zălogul meu şi m-a făcut de ruşine. Şi când am trimis după ea, mi-a spus chiar cuvintele pe care le-am rostit în taină atunci când m-am culcat cu ea în timpul beţiei mele; şi nu am putut să o omor,* ***fiindcă aceasta era de la Domnul.*** *Căci ziceam: Nu cumva să fi făcut lucrul acesta în taină, şi să fi primit zălogul de la altă femeie; dar nu m-am mai apropiat de ea până la moartea mea, fiindcă făcusem această urâciune în Israel. Ba mai mult, cei care erau în cetate mi-au zis că nu este nici o mireasă în cetate, căci ea venise din altă parte şi stătuse o vreme la poartă, şi credea că nimeni nu ştia că intrasem la ea. Şi după aceste lucruri ne-am dus în* ***Egipt,*** *la* ***Iosif****, din pricina foametei. Eram în vârstă de patruzeci şi şase de ani şi am locuit acolo şaptezeci şi trei de ani.*

13. *Şi acum, copiii mei, ascultaţi pe părintele vostru în toate lucrurile pe care vi le poruncesc, şi ţineţi cuvintele mele ca să împliniţi rânduielile Domnului şi să ascultaţi porunca Domnului Dumnezeu. Nu umblaţi după poftele voastre, nici în gândurile închipuirilor voastre, în semeţia inimii voastre; nu vă lăudaţi cu faptele tăriei din tinereţe, căci şi acesta este un lucru rău în ochii Domnului. Căci şi eu m-am lăudat că în luptă nu m-a înşelat înfăţişarea nici unei femei frumoase la trup şi am mustrat cu asprime pe fratele meu* ***Ruben*** *din pricina* ***Bilhei****, nevasta părintelui meu. Duhurile de pizmă şi de desfrânare s-au adunat în mine, până când am căzut înaintea* ***Bat-Şuei canaanita****, şi a lui* ***Tamar****, care era măritată cu fiii mei. Şi i-am spus socrului meu: Mă voi sfătui cu părintele meu, şi după aceea voi lua pe fiica ta.* ***Iar el mi-a arătat mult aur pe care îl pregătise pentru fiica lui, fiindcă era împărat.*** *A împodobit-o cu aur şi mărgăritare şi a pus-o să ne toarne vin la ospăţ, cu frumuseţea ei femeiască. Şi vinul mi-a dus ochii în rătăcire, iar plăcerea mi-a orbit inima; şi am iubit-o şi am căzut şi am încălcat porunca Domnului şi porunca părinţilor mei, şi am luat-o de nevastă. Iar Domnul m-a răsplătit după gândul inimii mele, astfel că nu m-am bucurat de copiii ei.*

14. *Şi acum, copiii mei, să nu vă îmbătaţi de vin; căci vinul întoarce inima de la adevăr, aprinde în ea patima poftei şi duce ochii la păcat. Căci duhul de desfrânare are ca slujitor vinul, ca să dea plăcere minţii; fiindcă acestea două îi iau omului puterea. Căci dacă un om bea până se îmbată, îşi tulbură mintea cu gânduri necurate de desfrânare, îşi stârneşte trupul la împreunare trupească; şi dacă pricina dorinţei este chiar acolo, înfăptuieşte păcatul şi nu se ruşinează. Aşa este vinul, copiii mei; căci omul care este beat nu are ruşine de nimeni. Căci iată, şi pe mine m-a dus în greşeală, astfel că nu mi-a fost ruşine de mulţimea din cetate, fiindcă în ochii tuturor m-am dus la* ***Tamar****, şi am înfăptuit un mare păcat, şi am dezvelit acoperământul ruşinii fiilor mei. După ce am băut vin, nu am mai cinstit porunca lui Dumnezeu şi* ***am luat de nevastă o femeie din Canaan****. De aceea, copiii mei, cel care bea vin trebuie să aibă cumpătare; şi cumpătarea la băutul vinului este în aceea că omul poate să bea atâta vreme cât îşi păstrează buna cuviinţă; dar dacă trece peste această măsură, duhul înşelăciunii îi atacă mintea şi îşi împlineşte voia; şi îl face pe cel beat să rostească vorbe de ocară, să păcătuiască fără să se ruşineze, ba chiar să se desfete în necinstea lui, crezând că face un lucru bun.*

15. *Cel care desfrânează şi îşi descoperă goliciunea a devenit robul desfrânării şi nu*[14] *scapă de puterea ei, aşa cum şi eu m-am descoperit. Căci mi-am dat toiagul, reazemul semnţiei mele; şi cingătoarea mea, adică tăria mea, şi coroana mea, adică slava împărăţiei mele. Apoi m-am pocăit de aceste lucruri şi nu am mai băut vin, nici nu am mâncat carne până la bătrâneţe, nici nu am mai văzut vreo bucurie. Şi îngerul lui Dumnezeu mi-a arătat că* ***femeile stăpânesc veşnic asupra împăratului şi asupra celui sărac****; împăratului îi iau slava şi celui neînfricat îi iau tăria, iar de la cel sărac iau chiar şi puţinul care este reazemul sărăciei sale.*

16. *De aceea, copiii mei, fiţi cumpătaţi la vin;* ***căci în el sunt patru duhuri rele****: de poftă, de mânie, de răzvrătire şi de câştig necinstit. Dacă veţi bea vin cu bucurie, cu ruşine, cu frică de Dumnezeu, veţi trăi. Şi dacă nu veţi bea cu ruşine, iar frica de Dumnezeu se va depărta de voi, atunci va veni beţia şi se va strecura neruşinarea. Dar chiar dacă nu veţi bea deloc, luaţi seama să*

[14] Cd. Oxon. omite negativul. În acest caz, sensul al fi acela că prin păcat omul cade de la natura sa împărătească (βασίλεια).

© Biblioteca Spirituală

nu păcătuiți prin cuvinte de mânie, certuri și vorbire de rău, și călcarea poruncilor lui Dumnezeu; astfel veți pieri înainte de vreme. Mai mult chiar, vinul descoperă străinilor tainele lui Dumnezeu și ale oamenilor, așa cum și eu am descoperit poruncile lui Dumnezeu și tainele părintelui mei ***Iacov canaanitei Bat-Șua****, când Dumnezeu poruncise să nu i se descopere. Iar vinul este și o pricină de război și tulburare*.

17. *Vă poruncesc dar, copiii mei, să nu iubiți banii, nici să nu priviți stăruitor la frumusețea femeilor; căci din pricina banilor și a frumuseții am fost dus în rătăcire la* ***Bat-Șua*** *canaanita. Fiindcă știu că din pricina acestor două lucruri, voi, care sunteți sămânța mea, veți cădea în păcat; căci se vor strica până și cei înțelepți dintre fiii mei și vor face să se micșoreze împărăția lui Iuda, pe care Domnul mi-a dat-o din pricina ascultării mele de părintele meu. Căci n-am călcat niciodată vreunul dintre cuvintele părintelui meu* ***Iacov,*** *ci am făcut toate lucrurile pe care le-a poruncit. Iar* ***Avraam****, părintele părintelui meu, m-a binecuvântat să fiu împărat în Israel, și* ***Isaac*** *m-a binecuvântat tot așa. Și știu că din mine va fi întărită împărăția*.

18. *Căci am citit, de asemenea, în* ***cărțile neprihănitului Enoh****, ce rele veți face în zilele din urmă. De aceea, luați aminte, copiii mei, la desfrânare și la iubirea de bani; ascultați de Iuda, părintele vostru, căci aceste lucruri vă depărtează de legea lui Dumnezeu, orbesc priceperea sufletului, îndeamnă la mândrie și nu îngăduie ca un om să aibă milă de aproapele său: îi iau orice bunătate din suflet, îl leagă în trudă și necazuri, îi fură somnul și îi mănâncă trupul și se împotrivesc jertfelor lui Dumnezeu; iar el nu își amintește binecuvântarea și nu ascultă de prooroc atunci când îi vorbește și se mânie la cuvântul evlaviei. Fiindcă acela care slujește la două patimi ce se luptă cu poruncile lui Dumnezeu nu poate asculta pe Dumnezeu, pentru că acestea i-au orbit sufletul, și umblă în timpul zilei ca noaptea*.

19. *Copiii mei, iubirea de bani duce la idoli; căci atunci când banii îi duc în rătăcire, oamenii pomenesc pe cei care nu sunt dumnezei, iar banii îl fac pe cel care îi are să cadă în nebunie. Din pricina banilor mi-am pierdut copiii,* ***și dacă nu m-aș fi pocăit cu trupul meu și nu m-aș fi smerit cu sufletul meu****, și dacă nu ar fi fost rugăciunile părintelui meu* ***Iacov****, aș fi murit fără copiii. Însă Dumnezeul părinților mei, care este îndurător și plin de milă, m-a iertat, căci făcusem aceasta din neștiință. Căci m-a orbit domnul înșelăciunii și am fost neînțelept ca un om făcut din carne, stricat în păcate; și mi-am aflat slăbiciunea tocmai când mă credeam de neînvins*.

20. *Să știți dar, copiii mei, că* ***două duhuri se abat asupra omului - duhul adevărului*** *și* ***duhul greșelii****; iar în mijloc este* ***duhul priceperii minții****, care îl întoarce încotro vrea. Iar faptele adevărului și faptele greșelii sunt scrise pe pieptul omului, iar Domnul știe pe fiecare dintre ele. Și faptele omului nu pot fi ascunse nicicând de El; căci pe oasele pieptului a fost scris înaintea Domnului. Iar* ***Duhul adevărului*** *mărturisește toate lucrurile și osândește pe toți; iar cel care păcătuiește este ars chiar de inima lui și nu își poate ridica fața înaintea Judecătorului*.

21. *Și acum, copiii mei, iubiți-l pe* ***Levi****, ca să puteți dăinui, și nu vă ridicați împotriva lui, ca să nu fiți nimiciți cu desăvârșire.* ***Căci mie mi-a dat Domnul împărăția, iar lui preoția, și a așezat împărăția mai prejos decât preoția.*** *Mie mi-a dat lucrurile de pe pământ; lui i-a dat lucrurile din ceruri. Cu cât este mai înalt cerul față de pământ, tot așa este și preoția lui Dumnezeu mai presus de împărăția de pe pământ. Căci Domnul l-a ales să fie deasupra voastră, ca să se apropie de El și să mănânce la masa Lui și din pârga Lui, lucrurile alese ale fiilor lui Israel, iar voi le veți fi ca o mare. Fiindcă așa cum pe mare cei drepți și cei nedrepți sunt purtați laolaltă, unii duși în robie iar alții îmbogățiți, tot așa va fi cu voi, asemenea oricărei seminții de oameni, unii vor fi în primejdie și duși în robie, iar alții se vor îmbogăți prin jaf. Fiindcă cei care domnesc vor fi ca făpturile înspăimântătoare ale mărilor, înghițindu-i pe oameni ca pe niște pești: fii și fiice care sunt slobozi vor fi duși în robie; vor jefui case, pământuri, turme, bani; și cu trupurile multora vor hrăni ei în nelegiuire corbii și cocorii; și vor înainta și mai mult în rău, sporind în lăcomie. Și vor fi prooroci mincinoși ca furtunile, și vor prigoni pe toți oamenii neprihăniți*.

22. *Iar Domnul va aduce peste ei dezbinări, unul împotriva altuia, și vor fi războaie neîncetate în Israel;* ***și împărăția mea va lua sfârșit în mijlocul unei alte seminții, până va veni mântuirea lui Israel****, până la arătarea Dumnezeului neprihănirii, pentru ca* ***Iacov*** *și toate Neamurile să se odihnească în pace. Iar El va păzi puterea împărăției mele în veci: căci Domnul a*

© Biblioteca Spirituală

făcut jurământ cu mine că împărăţia nu se va lua niciodată de la mine şi nici de la seminţia mea, în veci de veci.

23. *Acum sunt foarte îndurerat, copiii mei, din pricina stricăciunii voastre, şi a vrăjitoriilor şi a idolatriei pe care le veţi face împotriva împărăţiei, ducându-vă după cei care au asemenea duhuri; le veţi face pe fetele voastre cântăreţe şi desfrânate pentru ghicit şi demoni de greşeală, şi veţi lua parte la spurcăciunile Neamurilor; din pricina acestor lucruri, Domnul va aduce asupra voastră foamete şi ciumă, moarte şi sabie, împrejmuiri de răzbunare, câini pentru sfâşierea în bucăţi a vrăjmaşilor, vorbire de rău din partea prietenilor, nimicire şi scoaterea ochilor, copii măcelăriţi, neveste luate în robie, averi jefuite, templul lui Dumnezeu în flăcări, ţara voastră pustiită, voi înşivă înrobiţi printre Neamuri, şi vă vor face pe unii dintre voi fameni pentru nevestele lor; şi oricând vă veţi întoarce la Domnul cu smerenie în inimă, pocăindu-vă şi umblând în toate poruncile lui Dumnezeu, atunci Domnul vi se va arăta cu milă şi dragoste, scoţându-vă din robia vrăjmaşilor voştri*.

24. *Şi după aceste lucruri,* ***o stea va răsări vouă din Iacov în pace****, şi* ***un Om se va ridica din sămânţa mea, ca soarele neprihănirii,*** *umblând cu fiii oamenilor cu blândeţe şi dreptate, şi nici un păcat nu se va găsi în El. Şi cerurile se vor deschide deasupra Lui, pentru a revărsa binecuvântarea Duhului de la Tatăl cel sfânt. El va revărsa peste voi un duh de har şi îi veţi fi fii cu adevărat şi veţi umbla în poruncile Lui, de la prima până la ultima.* ***Aceasta este mlădiţa Dumnezeului Prea Înalt, şi izvorul de viaţă al tuturor.*** *Atunci va străluci toiagul împărăţiei mele, şi din rădăcina voastră va ieşi un lăstar; şi din el se va ridica un toiag al neprihănirii pentru Neamuri, ca* ***să judece şi să mântuiască*** *pe toţi cei care cheamă pe Domnul.*

25. *Şi după aceste lucruri vor ridica la viaţă* ***Avraam*** *şi* ***Isaac*** *şi* ***Iacov****, iar eu şi fraţii mei vom fi căpetenii, toiagul vostru în Israel: mai întâi* ***Levi****,* ***eu al doilea****,* ***Iosif*** *al treilea,* ***Beniamin*** *al patrulea,* ***Simeon*** *al cincilea,* ***Isahar*** *al şaselea, şi aşa toţi pe rând. Iar Domnul a binecuvântat pe* ***Levi****; îngerul prezenţei,* ***pe mine****; puterile slavei, pe* ***Simeon****; cerul, pe* ***Ruben****, pământul, pe* ***Isahar****; marea, pe* ***Zabulon****; munţii, pe* ***Iosif****; cortul întâlnirii, pe* ***Beniamin****; luminile cerului, pe* ***Dan****; grăsimea pământului, pe* ***Neftali****; soarele, pe* ***Gad****; măslinul, pe* ***Aşer*** *şi va fi un singur popor al Domnului şi o singură limbă; şi nu va mai fi un duh de înşelăciune de la Belial, căci va fi aruncat în foc pentru vecie. Şi cei care au murit în suferinţă vor învia în bucurie, iar cei care au trăit în sărăcie din pricina Domnului vor fi îmbogăţiţi, şi cei care au fost lipsiţi se vor sătura, şi cei care au fost slabi se vor întări, iar cei care au fost daţi morţii din pricina Domnului se vor trezi la viaţă. Şi cerbii lui* ***Iacov*** *vor alerga fericiţi, iar vulturii lui* ***Israel*** *vor zbura cu bucurie; dar cei nelegiuiţi se vor jeli, iar păcătoşii vor plânge, şi toţi oamenii vor slăvi pe Domnul pentru vecie*.

26. *De aceea, copiii mei, împliniţi toată legea Domnului, căci este nădejde pentru toţi cei care urmează calea Lui cu credincioşie. Şi le-a zis: Mor înaintea ochilor voştri în ziua aceasta, în vârstă de o sută nouăsprezece ani. Să nu fiu îngropat în veşminte scumpe, şi nici să nu mi se desfacă măruntaiele,*[15] *căci aşa se face celor care sunt împăraţi; ci duceţi-mă la Hebron cu voi*." Şi Iuda, după ce a spus aceste lucruri, a adormit; iar fiii săi au făcut tot ce le poruncise, şi l-au îngropat în Hebron cu părinţii lui.

TESTAMENTUL LUI ISAHAR

DESPRE SFINŢENIE

Geneza 30:18

"***Lea*** *a zis: „M-a răsplătit Dumnezeu, pentru că am dat bărbatului meu pe roaba mea." De aceea i-a pus numele* ***Isahar***."

Geneza 49:14-15

"***Isahar*** *este un măgar osos care se culcă în grajduri. Vede că locul unde se odihneşte este plăcut şi că ţinutul lui este măreţ; îşi pleacă umărul sub povară şi se supune birului*."

1 Cronici 7:1

"*Fiii lui* ***Isahar****:* ***Tola****,* ***Pua****,* ***Iaşub*** *şi* ***Şimron****, patru*."

[15] În scopul îmbălsămării, după obiceiul egiptenilor.

© Biblioteca Spirituală

1. Cuvintele lui ***Isahar.*** El a chemat pe fiii săi şi le-a zis: *"Ascultaţi-l, copiii mei, pe **Isahar**, părintele vostru; plecaţi urechea la cuvintele mele, voi care sunteţi preaiubiţi ai Domnului. Eu am fost al cincilea fiu născut lui **Iacov**, răsplata pentru mandragore.*[16] *Căci **Ruben** a adus mandragore de pe câmp, iar **Rahela** l-a întâlnit şi i le-a luat. Iar **Ruben** a plâns, şi la glasul lui a venit mama mea **Lea**. Aceste mandragore erau nişte mere plăcute la miros, care creşteau pe înălţimile **Aramului**, sub râpa săpată de o curgere de apă. Şi Rahela a zis: Nu ţi le voi da, ci le voi ţine în locul copiilor. Acum, erau două mere; iar **Lea** a răspuns: Să-ţi fie de ajuns că mi-ai luat bărbatul fecioriei mele: vrei să-mi iei şi acestea? Iar ea a zis: Iată, ţi-l las pe Iacov în noaptea aceasta în locul mandragorelor fiului tău. Şi **Lea** i-a răspuns: Nu te lăuda şi nu te umfla de mândrie, căci Iacov este al meu iar eu sunt nevasta tinereţii lui. Dar **Rahela** a zis: Cum aşa? Căci pe mine m-a luat mai întâi şi din pricina mea a slujit părintelui meu vreme de paisprezece ani. Ce să-ţi fac, pentru că şiretenia şi viclenia oamenilor creşte iar vicleşugul înfloreşte pe faţa pământului? Fiindcă tu nu eşti nevasta lui, ci te-a luat prin vicleşug în locul meu. Iar părintele meu m-a înşelat şi m-a îndepărtat în noaptea aceea, şi nu m-a lăsat să-l văd; căci dacă aş fi fost acolo, nu s-ar fi petrecut acestea. Şi **Rahela** a zis: Ia un mandragore, iar pentru celălalt ţi-l voi lăsa în noaptea aceasta. Şi Iacov a cunoscut-o pe Lea, iar ea a rămas grea şi m-a născut pe mine, şi din pricina acestui preţ*[17] *mi-au pus numele **Isahar**.*

2. Apoi i s-a arătat lui Iacov un înger al Domnului, zicându-i: *Doi copii va naşte Rahela; fiindcă ea nu voia să se cunoască cu bărbatul ei şi alesese înfrânarea. Căci dacă **Lea,** mama mea, nu ar fi dat cele două mere pentru a se culca cu el, ea ar fi dat naştere la opt fii; şi din pricina aceasta a născut şase, iar **Rahela** doi: fiindcă Domnul a pedepsit-o din pricina mandragorelor. Căci El ştia că pentru copii dorea ea să fie cu **Iacov**, iară nu din poftă sau pentru plăcere.*[18] *Fiindcă ea a mers chiar mai departe şi a doua zi i l-a dat iarăşi pe **Iacov**, ca să primească şi celălalt mandragore De aceea, Domnul a ascultat-o pe **Rahela** din pricina mandragorelor: căci deşi le dorea, ea nu le-a mâncat, ci le-a dat preotului Celui Prea înalt din vremea aceea, şi le-a adus ca jertfă în casa Domnului.*

3. *De aceea, copiii mei, când m-am făcut mare am umblat în curăţie de inimă şi am început să lucrez pământul pentru părinţii şi fraţii mei, şi aduceam roade de pe câmp la vremea lor; iar părintele meu m-a binecuvântat, fiindcă vedea că umblu în sfinţenie. Şi nu mă amestecam în treburile altora, nici nu mă purtam cu răutate şi nu vorbeam de rău pe aproapele meu. Nu am vorbit niciodată împotriva cuiva, nici nu am spus lucruri rele despre viaţa cuiva, **ci am umblat în sfinţenia ochilor mei.** De aceea, la vârsta de treizeci de ani mi-am luat o nevastă, fiindcă munca îmi luase tăria şi nu căutasem plăcerea cu femeile, ci prin munca mea; somnul îmi era de ajuns, şi eram bineplăcut părintelui meu în sfinţenia mea. Căci din tot ceea ce lucram dădeam mai întâi Domnului, prin mâinile preoţilor, din toate recoltele mele şi din toate roadele mele; apoi părintelui meu, şi numai după aceea luam pentru mine. Iar Domnul a înmulţit încă o dată binecuvântările Sale în mâna mea; şi **Iacov** ştia că Domnul îmi ajuta din pricina sfinţeniei mele, căci oricărui om sărac şi oricui se afla în nevoie îi dădeam din bunurile pământului în sfinţenia inimii.*

4. *Acum dar, ascultaţi-mă, copiii mei, şi **umblaţi în sfinţenia inimii**, fiindcă am văzut că acesta este un lucru plăcut înaintea Domnului. **Cel sfânt** nu lăcomeşte la aur, nu înşeală pe aproapele său, nu tânjeşte după multe frumuseţi şi nu îşi găseşte plăcerea în veşmintele bogate, nu-şi doreşte viaţă lungă, ci aşteaptă împlinirea voii lui Dumnezeu, iar duhurile de greşeală nu au nici o putere împotriva lui. Căci el nu poate îngădui în mintea lui gândul frumuseţii femeii, ca să nu îşi întineze mintea cu necurăţie. Pizma nu poate pătrunde în gândurile sale, iar gelozia nu-i poate risipi sufletul, şi nici nu se gândeşte la câştig cu o dorinţă nestăpânită; ci umblă în curăţia vieţii şi priveşte toate lucrurile cu sfinţenie, îndepărtând din ochii săi răutatea greşelilor lumii, ca să nu vadă că vreuna din poruncile Domnului este încălcată.*

5. *De aceea, ţineţi legea lui Dumnezeu, copiii mei, urmăriţi sfinţenia şi umblaţi fără vicleşug,*

---

[16] Vezi Fac. 30:14 şi următoarele.

[17] Sahar.

[18] Tobit 8:7, 8.

© Biblioteca Spirituală

*fără să vă amestecaţi cu neastâmpăr în poruncile lui Dumnezeu şi în treburile aproapelui vostru; ci iubiţi-l pe Dumnezeu şi pe aproapele vostru, aveţi milă de cei săraci şi slabi. Plecaţi-vă spinarea la munca câmpului şi lucraţi pământul aşa cum se face lucrul acesta, aducându-I Domnului daruri cu mulţumire; căci Domnul m-a binecuvântat cu roadele dintâi ale pământului, aşa cum i-a binecuvântat pe toţi sfinţii de la **Abel** până acum. Căci nu vă este dat altceva decât belşugul pământului, ale cărui roade cresc prin sudoare; căci părintele meu **Iacov** m-a binecuvântat cu binecuvântările pământului şi ale roadelor dintâi. Iar **Levi** şi **Iuda** au fost înălţaţi de Domnul între fiii lui Iacov; fiindcă Domnul i-a ales, şi unuia **i-a dat preoţia**, iar **celuilalt împărăţia**. De aceea, de ei să ascultaţi şi să umblaţi în sfinţenia părintelui vostru; căci lui **Gad** i-a fost dat să nimicească ispitele care vin asupra lui Israel.*

6. *Ştiu, copiii mei, că în vremurile din urmă fiii voştri vor lăsa deoparte adevărul şi se vor lipi de lăcomie şi părăsind cinstea se vor apropia de răutate şi uitând poruncile Domnului se vor lipi de Belial, şi lăsând cultivarea pământului vor urma gândurile lor rele, şi vor fi împrăştiaţi printre Neamuri şi vor sluji vrăjmaşilor lor. De aceea, porunciţi aceste lucruri copiilor voştri, ca dacă vor păcătui să se întoarcă degrabă la Domnul; căci El este milostiv, şi îi va scăpa ca să-i aducă înapoi în ţara lor.*

7. *Eu sunt în vârstă de o sută douăzeci şi doi de ani, şi nu ştiu să fi înfăptuit vreun păcat de moarte. Nu am cunoscut nici o altă femeie în afară de nevasta mea. Nu am desfrânat niciodată în mândria ochilor mei; nu am băut vin, ca să nu fiu dus la rătăcire în felul acesta; nu am poftit nici un lucru plăcut care era al aproapelui meu; vicleşugul nu mi-a intrat nicicând în inimă; nici o minciună nu mi-a trecut pe buze; dacă un om era întristat, plângeam cu el, şi mi-am împărţit pâinea cu săracii. Nu am mâncat niciodată singur; nu am mutat nici o piatră de hotar; în toate zilele vieţii mele am lucrat neprihănirea şi adevărul. L-am iubit pe Domnul cu toată puterea mea; tot aşa, am iubit pe orice om ca pe copiii mei. Şi voi să faceţi aceste lucruri, copiii mei, şi orice duh al lui Belial va fugi de la voi, şi nici una dintre faptele celor răi nu va stăpâni asupra voastră; şi veţi supune orice fiară sălbatică, având-l cu voi pe Dumnezeul cerurilor, care va umbla cu oamenii în sfinţenia inimii.*" Şi le-a poruncit să-l ducă la ***Hebron*** şi să-l îngroape acolo în peşteră, cu părinţii săi. Şi apoi şi-a întins picioarele şi a murit, al cincilea fiu al lui ***Iacov***, la o vârstă înaintată; cu trupul sănătos şi încă în putere, el a adormit somnul de veci.

TESTAMENTUL LUI ZABULON

DESPRE ÎNDURARE ŞI MILĂ

Geneza 30:20
"***Lea*** a zis: „*Frumos dar mi-a dat Dumnezeu! De data aceasta bărbatul meu va locui cu mine, căci i-am născut şase fii.*" De aceea i-a pus numele ***Zabulon***."
Geneza 49:13
"***Zabulon*** *va locui pe ţărmul mărilor, lângă limanul corăbiilor, şi hotarul lui se va întinde înspre Sidon.*"
Geneza 46:14
"*Fiii lui* ***Zabulon****:* ***Sered****,* ***Elon*** *şi* ***Iahleel***."

1. Cuvintele lui ***Zabulon***, pe care le-a încredinţat copiilor săi în al o sută paisprezecelea an al vieţii sale, la treizeci şi doi de ani după moartea lui Iosif. Şi el le-a zis: "*Ascultaţi-mă, fiii lui* ***Zabulon****, luaţi aminte la cuvintele părintelui vostru. Eu sunt* ***Zabulon****, un dar*[19] *plăcut pentru părinţii mei. Fiindcă atunci când m-am născut, părintele nostru se îmbogăţise peste măsură, atât în turme cât şi în cirezi, când cu prăjina însemnată îşi măsura averea. Nu ştiu, copiii mei, să fi păcătuit în toate zilele vieţii mele, altfel decât cu gândul. Nici nu îmi amintesc să fi făcut vreo nelegiuire, afară de păcatul nestiinţei pe care l-am înfăptuit împotriva lui* ***Iosif****; căci i-am acoperit pe fraţii mei, ascunzându-i părintelui meu ceea ce se făcuse. Şi am plâns cu amar în taină, fiindcă m-am temut de fraţii mei, căci ei toţi au căzut la învoială că dacă vreunul va descoperi taina, să fie*

[19] Numele ***Zabulon*** pare să derive din a da. Din acest motiv, Lea face un joc de cuvinte pe baza dublului sens al דבן, o formă secundară a luiלבן, .acestui verb – ***Fac. 30:20***

© Biblioteca Spirituală

omorât cu sabia. Dar când au vrut să-l omoare, i-am rugat cu multe lacrimi să nu se facă vinovaţi de această nelegiuire.

2. *Căci **Simeon** şi **Gad** au venit împotriva lui **Iosif** ca să-l omoare. Iar **Iosif** a căzut cu faţa la pământ şi le-a zis: "Aveţi milă de mine, fraţii mei, aveţi îndurare de măruntaiele părintelui vostru **Iacov**: nu ridicaţi mâinile asupra mea ca să vărsaţi sânge nevinovat, căci nu am păcătuit împotriva voastră; iar dacă am păcătuit, mustraţi-mă cu mustrare, dar nu ridicaţi mâna asupra mea, din pricina lui **Iacov**, părintele nostru." Şi când a rostit el aceste vorbe, mi s-a făcut milă de el şi am început să plâng, şi inima mi s-a topit în mine, şi sufletul mi s-a umplut de tot ce aveam în măruntaiele mele. **Iosif** a plâns şi el, iar eu am plâns cu el; şi inima îmi bătea cu putere şi îmi tremurau încheieturile trupului şi nu am putut rămâne în picioare. Şi atunci când m-a văzut că plâng cu el şi pe ceilalţi venind împotriva lui ca să-l omoare, a fugit în spatele meu rugându-mă fierbinte.* Iar ***Ruben*** s-a ridicat şi a zis: *Fraţilor, să nu-l omorâm, ci să-l aruncăm într-una dintre aceste gropi uscate, pe care le-au săpat părinţii noştri şi nu au găsit apă. Căci din pricina aceasta Domnul oprise apa să se ridice în ele, pentru ca Iosif să rămână în viaţă; şi aşa a hotărât Domnul, până l-au vândut ismaeliţilor.*

3. *Căci nu am avut parte, copiii mei, din preţul lui **Iosif**; ci **Simeon** şi **Gad** şi alţi şase dintre fraţii noştri au lut preţul pentru **Iosif**, şi au cumpărat sandale pentru ei, pentru nevestele lor şi pentru copiii lor, zicând: Nu vom mânca din el, căci este preţul pentru sângele fratelui nostru, ci îl vom călca în picioare, fiindcă el zicea că este împărat peste noi, şi vom vedea astfel ce înseamnă visele lui. De aceea stă scris în scrierea legii lui Enoh, că oricine nu va ridica sământa fratelui său, încălţămintea sa va fi dezlegată, şi îl vor scuipa în faţă. Iar fraţii lui **Iosif** nu au vrut ca fratele lor să trăiască şi Domnul le-a dezlegat încălţămintea lui **Iosif**. Fiindcă atunci când au venit în Egipt, au fost dezlegaţi de slujitorii lui **Iosif** în faţa porţii, şi astfel au făcut plecăciuni înaintea lui **Iosif**, aşa cu se făceau lui **Faraon**. Şi nu numai că i-au făcut plecăciuni, dar au fost şi scuipaţi, şi au căzut cu faţa la pământ înaintea lui, şi astfel au fost făcuţi de ruşine înaintea egiptenilor; căci după aceasta, Egiptenii au auzit relele pe care le făcusem lui **Iosif**.*

4. *După aceste lucruri, ne-au adus hrană; fiindcă eu nu gustasem nimic de două zile şi două nopţi, din milă pentru **Iosif.** Şi nici **Iuda** nu a mâncat cu ei, ci se uita la groapă; căci se temea ca nu cumva **Simeon** şi **Gad** să se întoarcă şi să-l omoare. Şi când au văzut că nici eu nu mănânc, m-au pus să-l veghez până când a fost vândut. Şi a rămas în groapă trei zile şi trei nopţi şi era foarte înfometat când a fost vândut. Şi când **Ruben** a auzit că, în timp ce el era departe, **Iosif** fusese vândut, şi-a rupt hainele de pe el şi s-a jelit, zicând: Cum mă voi mai uita la faţa părintelui meu Iacov? Şi a luat banii şi a alergat după negustori, dar nu a găsit pe nici unul; căci ei părăsiseră drumul şi se apucaseră în grabă pe cărări nebătute. Şi **Ruben** nu a mâncat nimic în ziua aceea. De aceea, **Dan** a venit la el şi i-a zis: Nu plânge, nici nu te întrista, căci ştiu ce să-i spunem părintelui nostru Iacov. Hai să junghiem un ied şi să mânjim în sângele lui hainele lui **Iosif** şi vom zice: Vezi dacă aceasta este haina fiului tău. Căci îl dezbrăcaseră pe Iosif de haina părintelui nostru înainte să-l vândă şi îl îmbrăcaseră cu o haină veche de rob. Acum **Simeon** avea haina, dar nu vroia să o dea, ci ar fi dorit să o taie cu sabia; căci era mânios pentru că **Iosif** fusese lăsat în viată şi că nu îl omorâse. Atunci ne-am ridicat toţi împotriva lui şi am zis: Dacă nu ne-o vei da, vom spune că tu singur ai făcut această faptă rea în Israel; aşa că a dat-o şi au făcut după cum spusese **Dan**.*

5. *Şi acum, copiii mei, vă îndemn să ţineţi poruncile Domnului, şi să fiţi milostivi cu aproapele vostru, şi să aveţi îndurare faţă de toţi, nu numai faţă de oameni, **ci şi faţă de fiare.** Căci din pricina acestui lucru Domnul m-a binecuvântat; şi când toţi fraţii mei s-au îmbolnăvit, eu am scăpat fără boală, căci Domnul ştie gândurile fiecăruia. Aveţi dar îndurare în inimile voastre, copiii mei, căci aşa cum un om îi face aproapelui său, aşa îi va face şi lui Domnul. Căci fiii fraţilor mei erau bolnavi, erau pe moarte din pricina lui **Iosif,** pentru că nu arătaseră milă în inimile lor; dar fiii mei au fost ocoliţi de boală, aşa cum ştiţi. Şi pe când eram în Canaan, la ţărmul mării, am prins belşug de peşte pentru părintele meu **Iacov**; şi pe când mulţi s-au înecat în mare, eu am rămas nevătămat.*

6. *Eu am făcut întâia oară **o corabie cu pânze** ca să călătoresc pe mare, fiindcă Domnul mi-a dat pricepere şi înţelepciune la aceasta; şi am coborât o cârmă în spatele ei şi am întins o*

© Biblioteca Spirituală

pânză pe catargul din mijloc; şi plutind de-a lungul ţărmurilor, am prins peşte pentru casa tatălui meu până când ne-am dus în Egipt; şi plin de îndurare, dădeam din peştele meu oricărui străin. Şi dacă vreun om era străin sau bolnav sau înaintat în vârstă, fierbeam peştii şi îi pregăteam bine şi îi dădeam tuturor oamenilor după nevoie, aducându-i laolaltă şi având îndurare de ei. De aceea, Domnul mi-a îngăduit să prind mult peşte: fiindcă acela care împarte cu aproapele său, primeşte cu mult mai mult de la Domnul. Vreme de cinci ani am prins peşte, şi am dat din el oricărui om pe care l-am văzut, şi am avut îndeajuns pentru toată casa părintelui meu. Vara prindeam peşte, iar iarna păzeam oile împreună cu fraţii mei.

7. *Acum vă voi mărturisi ce am făcut. Am văzut un om în necaz şi gol în vreme de iarnă, şi am avut îndurare de el şi am furat pe ascuns o haină din casă şi i-am dat-o celui care era în necaz. De aceea, copiii mei, din ceea ce Domnul vă dă, arătaţi îndurare şi milă tuturor oamenilor fără deosebire, şi daţi tuturor cu o inimă bună. Şi dacă nu aveţi chiar atunci să-i daţi celui ce vă cere, aveţi îndurare de el şi milă. Ştiu că odată mâna mea nu a găsit nimic să-i dea celui ce-mi cerea, dar am mers cu el plângând mai mult de şapte stadii şi în străfundul meu doream să-i arăt îndurare*.

8. *Şi voi dar, copiii mei, să aveţi îndurare de orice om, cu milă, ca şi Domnul să poată avea îndurare de voi şi să poată avea milă de voi; pentru că, tot în zilele din urmă, Dumnezeu va trimite îndurarea Sa asupra pământului, şi oriunde va găsi pe cineva care are milă, El va locui în acel om.* ***Căci câtă îndurare are un om de aproapele său, tot atâta are şi Domnul pentru el.*** *Fiindcă atunci când ne-am dus în Egipt,* ***Iosif*** *nu ne-a purtat pică, şi atunci când ne-a văzut a fost plin de îndurare. Şi, privind la el, să vă îngăduiţi şi voi, copiii mei, fără răutate, şi să vă iubiţi unul pe altul; şi nici unul să nu ţină în seamă greşeala fratelui său, căci aceasta strică unitatea şi desparte toate neamurile şi tulbură sufletul: fiindcă acela care poartă pică nu are îndurare*.

9. *Uitaţi-vă cu băgare de seamă la ape, cum curg împreună şi trec peste pietre, pomi, nisip; dar dacă sunt împărţite în mai multe şuvoaie, le înghite pământul şi nu mai au nici o tărie.* ***Aşa veţi ajunge şi voi, dacă veţi fi dezbinaţi.*** *Nu vă împărţiţi în două capete, căci toate cele pe care le-a făcut Domnul au un singur cap; El a dat doi umeri, două mâini, două picioare, dar toate mădularele sunt supuse unui singur cap. Am aflat din scrierile părinţilor mei că în zilele din urmă vă veţi depărta de Domnul, şi veţi fi dezbinaţi în Israel, şi vă veţi duce după doi împăraţi, şi veţi înfăptui orice urâciune, şi vă veţi închina tuturor idolilor, iar vrăjmaşii voştri vă vor duce în robie şi veţi locui în mijlocul popoarelor, în neputinţe şi încercări şi în întristarea sufletului. Şi după aceste lucruri, vă veţi aminti de Domnul şi El vă va conduce înapoi; căci El este milostiv şi plin de îndurare, neţinând în seamă răutatea fiilor oamenilor, fiindcă ei sunt carne, iar duhurile de greşeală îi înşeală în toate faptele lor. Iar după aceste lucruri Domnul însuşi se va arăta vouă, El lumina neprihănirii, iar vindecarea şi îndurarea vor fi pe aripile Lui. El va răscumpăra de la Belial orice robie a fiilor oamenilor şi orice duh de greşeală va fi călcat în picioare. Şi va da tuturor popoarelor râvnă pentru El şi* ***il veţi vedea pe Dumnezeu în chipul unui om pe care îl va alege Domnul****,* ***Ierusalim*** *este numele Lui. Şi iarăşi, prin răutatea vorbelor voastre, îl veţi întărâta la mânie şi veţi fi lepădaţi până la împlinirea vremurilor*.

10. *Şi acum, copiii mei, nu vă întristaţi pentru că mor, nici vă tulburaţi pentru că trec de la voi. Fiindcă voi învia din nou în mijlocul vostru, ca o căpetenie în mijlocul fiilor săi; şi mă voi bucura în mijlocul seminţiei mele, cu toţi cei care au ţinut legea Domnului şi poruncile părintelui lor* ***Zabulon***.[20] *Dar asupra celor păcătoşi va aduce Domnul focul veşnic şi îi va nimici din toate neamurile. Mă grăbesc să intru în odihna mea, aşa cum au făcut părinţii mei; dar voi temeţi-vă de Domnul Dumnezeul vostru cu toată puterea voastră, în toate zilele vieţii voastre."* Şi după ce a spus aceste lucruri, a adormit în pace, iar fiii lui l-au pus într-un sicriu; şi după aceea l-au dus la ***Hebron*** şi l-au îngropat cu părinţii lui.

[20] ***Ezec. 48:26, 27***. Un exemplu important asupra modului în care iudeii l-au înţeles pe acest proroc.

© Biblioteca Spirituală

TESTAMENTUL LUI DAN
DESPRE MÂNIE ŞI MINCIUNĂ

Geneza 30:6
*"**Rahela** a zis: „Mi-a făcut Dumnezeu dreptate, mi-a auzit glasul şi mi-a dăruit un fiu." De aceea i-a pus numele **Dan**."* **Geneza 35:25** *"Fiii **Bilhei**, roaba **Rahelei**: **Dan** şi **Neftali**."*
Geneza 49:16-18
*"[16] **Dan** va judeca pe poporul său, ca una din seminţiile lui Israel. [17] Dan va fi un şarpe pe drum, o năpârcă pe cărare, muşcând călcâiele calului, făcând să cadă călăreţul pe spate. [18] În ajutorul Tău nădăjduiesc, Doamne!"*
Geneza 46:23
*"Fiul lui **Dan**: **Huşim**."*

1. Cuvintele lui ***Dan***, pe care le-a spus fiilor săi în ultimele zile ale sale. În *al o sută douăzeci şi cincilea an al vieţii sale*, şi-a chemat la sine neamul şi a zis: *"Auziţi cuvintele mele, voi, fiii lui Dan; luaţi aminte la cuvintele gurii părintelui vostru. Am arătat în inima mea şi în toată viaţa mea că adevărul cu fapta dreaptă sunt bune şi plăcute lui Dumnezeu, şi că minciuna şi mânia sunt rele, fiindcă ele îl învaţă pe om toată răutatea*. *Adevărat vă spun astăzi, copiii mei, **că m-am bucurat în inima mea de moartea lui Iosif**; un om drept şi bun; şi m-am bucurat de vinderea lui Iosif, fiindcă părintele lui îl iubea mai mult decât pe noi. Fiindcă **duhul de pizmă** şi **de slavă deşartă** mi-a zis*: *Şi tu eşti fiul lui. Iar unul dintre **duhurile lui Belial** a venit la mine, zicând*: *Ia sabia aceasta şi ucide-l pe **Iosif** cu ea; astfel, părintele tău te va iubi pe tine, dacă el va fi mort. Acesta a fost **duhul de mânie** care m-a sfătuit, ca aşa cum un leopard sfâşie un ied, tot aşa să-l sfâşii şi eu pe Iosif. Dar Dumnezeul părintelui nostru Iacov nu l-a dat în mâinile mele ca să-l găsesc singur, nici nu m-a lăsat să fac această nelegiuire, ca două seminţii să fie nimicite în Israel*.

2. *Şi acum, copiii mei, eu voi muri, şi adevărat vă spun că dacă nu vă veţi păzi de **duhul de minciună** şi **mânie** şi nu veţi iubi adevărul şi îndelunga răbdare, veţi pieri. Este orbire în mânie, copiii mei, şi nici un om mânios nu priveşte pe cineva cu dreptate: căci chiar dacă îi este tată sau mamă, se poartă cu ei ca şi cu nişte vrăşmaşi; chiar dacă îi este frate, nu îl cunoaşte; chiar dacă este un prooroc al Domnului, nu îl ascultă; chiar dacă este un om neprihănit, nu îl ia în seamă; chiar dacă este un prieten, nu îl recunoaşte. Căci **duhul de mânie** îl prinde în mreaja înşelăciunii şi îi orbeşte ochii fireşti, şi îi întunecă mintea prin minciună, şi îi dă o vedere după cum vrea el. Şi cum îi învăluie ochii? **Cu ura din inimă**; şi îi dă o altă inimă, plină de răutate împotriva fratelui său*.

3. *Copiii mei, rea este **mânia**, căci ea se face ca un suflet al sufletului; şi stăpâneşte trupul celui mânios şi pune stăpânire pe sufletul lui, şi dă trupului puterea ei însăşi, ca să lucreze nelegiuirea; şi ori de câte ori sufletul înfăptuieşte ceva, ea îndreptăţeşte ceea ce s-a făcut, căci nu vede. De aceea, cel mânios, chiar dacă este un om puternic, are de trei ori mai multă putere în mânia lui; unul prin puterea şi cu ajutorul slujitorilor săi, iar altul prin mânia sa, prin care înduplecă şi biruieşte cu nedreptate: şi face ca a treia parte din firea trupului său şi a treia parte din el însuşi să lucreze nelegiuirea. Şi chiar dacă cel mânios este slab, are o putere de două ori mai mare decât propria lui putere; căci mânia îl ajută la aceasta, în stricăciune. **Acest duh se însoţeşte întotdeauna cu minciuna la dreapta lui Satana**, ca lucrările sale să fie înfăptuite cu minciună şi cruzime*.

4. *Înţelegeţi dar că puterea mâniei este deşartă. Căci înainte de toate, ea stârneşte prin cuvânt: apoi prin fapte întăreşte pe cel care este mânios şi îi tulbură mintea cu pedepse aspre şi astfel îi întărâtă sufletul cu mare mânie. De aceea, când vorbeşte cineva împotriva voastră, nu fiţi întărâtaţi la mânie. Iar dacă vă vorbeşte cineva de bine, nu vă înălţaţi şi nu umflaţi de mândrie, simţind sau arătând plăcere pentru lucrul acesta. Fiindcă mai întâi face pe plac auzului, şi astfel stârneşte priceperea ca să priceapă pricinile de mânie; şi apoi, fiind plin de mânie, omul crede că pe drept este aşa. De veţi suferi vreo pierdere sau vreo nenorocire, copiii mei, nu vă tulburaţi; căci duhul acesta este cel ce-i face pe oameni să dorească ceea ce a pierit, ca să fie aprinşi de poftă. Dacă veţi pierde de bună voie, **nu vă supăraţi**, **căci de la supărare stârneşte el mânia**, **prin minciună**. Căci **mânia** cu **minciuna** sunt o nenorocire îndoită; şi acestea se vorbesc una cu cealaltă ca să tulbure mintea; iar când sufletul este tulburat fără încetare, Domnul se îndepărtează*

© Biblioteca Spirituală

de la el şi Belial domneşte asupra lui.

5. *Împliniţi dar, copiii mei, poruncile Domnului, şi ţineţi legea Lui; şi* ***depărtaţi-vă de mânie*** *şi* ***urâţi minciuna****, ca Domnul să poată locui în mijlocul vostru şi Belial să fugă de la voi. Fiecare dintre voi să vorbească adevărul cu aproapele său, ca să nu căderi în poftă şi rătăcire; ci să fiţi în pace, având pe Dumnezeul păcii, astfel ca nici un război să nu se abată asupra voastră.* ***Iubiţi pe Domnul toată viaţa voastră, şi unul pe altul cu o inimă dreaptă***. *Fiindcă ştiu că în zilele din urmă vă veţi îndepărta de Domnul, şi veţi întărâta pe* ***Levi*** *la mânie, şi veţi lupta împotriva lui* ***Iuda****; dar nu veţi birui asupra lor. Căci un înger al Domnului îi va călăuzi pe amândoi; fiindcă prin ei va rămâne Israel în picioare. Şi când vă veţi îndepărta de Domnul, veţi umbla în toată răutatea, lucrând urâciunile Neamurilor, rătăcindu-vă cu femeile celor păcătoşi; iar duhurile de greşeală vor lucra în voi cu toată răutatea*. *Căci am citit în cartea neprihănitului* ***Enoh****, că domnul vostru este Satana şi că toate* ***duhurile de desfrânare*** *şi* ***mândrie*** *îi vor fi supuse lui* ***Levi****, ca să întindă o cursă pentru fiii lui* ***Levi****, ca să-i facă să păcătuiască înaintea Domnului*. *Iar fiii mei se vor apropia de Levi şi vor păcătui împreună cu ei în toate lucrurile; iar fiii lui Iuda vor fi lacomi, prădând bunurile altora ca leii. De aceea veţi fi duşi împreună cu ei în robie, şi acolo veţi avea parte de toate nenorocirile Egiptului şi de toată răutatea Neamurilor: şi astfel, când vă veţi întoarce la Domnul, veţi căpăta îndurare, iar El vă va aduce în templul Său, chemând pacea asupra voastră; şi din seminţia lui Iuda şi a lui Levi vi se va înălţa mântuirea Domnului;* ***iar El va face război cu Belial şi va da ţărmurilor noastre răzbunarea biruinţei****. Va lua robia de la* ***Belial****, chiar şi sufletele sfinţilor, va întoarce către Domnul inimile neascultătoare şi va da pace veşnică celor care îl cheamă;* ***iar sfinţii se vor odihni în Rai, iar cei neprihăniţi se vor bucura în noul Ierusalim****, care va fi pentru slava Domnului în veci de veci. Şi nu va mai cunoaşte Ierusalimul pustiirea, nici nu va mai fi dus Israel în robie; căci Domnul va fi în mijlocul lui, locuind printre oameni,*[21] *chiar Sfântul lui Israel domnind asupra lor în smerenie şi în sărăcie; iar cel care crede în El va domni cu dreptate în ceruri*.

6. *Şi acum, copiii mei, temeţi-vă de Domnul şi fiţi cu băgare de seamă la Satana şi la duhurile lui; apropiaţi-vă de Dumnezeu şi de îngerul care mijloceşte pentru voi, căci el este un mijlocitor între Dumnezeu şi om pentru pacea lui Israel. El va sta împotriva împărăţiei vrăjmaşului; de aceea vrăjmaşul caută să nimicească pe toţi cei care îl cheamă pe Domnul.* ***Căci el ştie că în ziua când Israel va crede***,[22] ***împărăţia vrăjmaşului va lua sfârşit;*** *şi însuşi îngerul păcii va întări pe Israel, ca să nu cadă în răutate nemăsurată. Şi iată că în vremea nelegiuirii lui Israel, Domnul se va îndepărta de la ei şi se va duce la cel ce face voia Lui, căci nici unuia dintre îngerii Săi nu îi va fi aşa cum îi va fi lui. Şi numele Său va fi în orice loc din Israel, iar printre Neamuri – Mântuitor. Înfrânaţi-vă dar, copiii mei, de la orice lucru rău, şi daţi la o parte mânia şi minciuna, şi iubiţi adevărul şi îndelunga răbdare; iar lucrurile pe care le-aţi auzit de la părintele vostru, daţi-le şi copiilor voştri, pentru ca* ***Părintele Neamurilor*** *să vă primească*: *căci El este credincios şi îndelung răbdător, blând şi smerit, şi prin faptele Sale învaţă legea lui Dumnezeu. Depărtaţi-vă dar de orice nelegiuire şi lipiţi-vă de dreptatea legii Domnului; şi îngropaţi-mă lângă părinţii mei*."

7. Şi după ce a zis aceste lucruri, i-a sărutat şi a adormit somnul cel lung. Şi fiii săi l-au îngropat, iar după aceea i-au dus oasele lângă ***Avraam***, ***Isaac*** şi ***Iacov***. Totuşi, aşa cum le proorocise Dan că vor uita legea Dumnezeului lor şi vor fi înstrăinaţi din ţara moştenirii lor şi din sămânţa lui Israel şi de neamul lor, aşa s-a întâmplat.

TESTAMENTUL LUI NEFTALI

DESPRE BUNĂTATEA FIREASCĂ

Geneza 30:8

*"**Rahela** a zis: „Am luptat cu Dumnezeu împotriva surorii mele şi am biruit." De aceea i-a pus numele **Neftali**."*

[21] Apoc. 21:3.

[22] Rom. 11:15. 24

© Biblioteca Spirituală

Geneza 35:25 *"Fiii **Bilhei**, roaba **Rahelei**: **Dan** şi **Neftali**."*

Geneza 49:21

*"**Neftali** este o cerboaică slobodă: rosteşte cuvinte frumoase."*

Geneza 46:24

*"Fiii lui **Neftali**: **Iahţeel**, **Guni**, **Ieţer** şi **Şilem**."*

1. Cuvintele lui ***Neftali***, lucrurile pe care le-a rânduit la vremea morţii sale în al o sută treizeci şi doilea an al vieţii sale. Când fiii săi erau adunaţi laolaltă, în a şaptea lună, a patra zi a lunii, el, fiind încă sănătos, a dat o petrecere ca să-i veselească. Şi după ce s-a sculat dimineaţa, le-a zis: *"Voi muri"*; dar ei nu l-au crezut. Iar el a binecuvântat pe Domnul şi a spus cu tărie că după petrecerea de ieri a venit vremea să moară. A început apoi să le spună fiilor lui: *"Ascultaţi, copiii mei; voi, fiii lui **Neftali**, ascultaţi cuvintele părintelui vostru. M-am născut din **Bilha**; şi fiindcă **Rahela** s-a purtat cu vicleşug şi i-a dat-o lui **Iacob** pe **Bilha** în locul ei, iar ea m-a născut pe genunchii **Rahel**ei, de aceea mi-au pus numele **Neftali**. Iar **Rahela** m-a iubit, pentru că mă născusem pe genunchii ei; şi când eram încă tânăr şi fraged la trup, ea obişnuia să mă sărute şi să-mi spună: Tare mult aş vrea să pot avea un frate de-al tău din pântecele meu, asemenea ţie. De aceea **Iosif** era la fel ca mine în toate lucrurile, după rugăciunile **Rahelei.** Acum dar, mama mea era **Bilha**, fiica lui **Roteu**, fratele **Deborei**, doica **Rebecăi**, iar ea se născuse într-una şi aceeaşi zi cu **Rahela**. Iar **Roteu** era din casa lui **Avraam**, un haldeu cu frică de Dumnezeu, născut liber şi de neam ales; şi el a căzut prins şi a fost cumpărat de **Laban**; iar el i-a dat de nevastă pe **Ena**, roaba sa, iar ea i-a născut o fiică şi i-a pus numele **Zilpa**, după numele satului în care fusese prins. Iar după aceea a născut-o pe **Bilha**, zicând: Fiica mea e dornică să găsească ce este nou, căci imediat ce s-a născut, **Bilha** căuta sânul mamei sale*.

2. *Şi pentru că eram iute de picioare ca un cerb, părintele meu **Iacov** mi-a dat toate sarcinile şi mesajele, şi m-a binecuvântat ca pe un cerb. Căci aşa cum olarul cunoaşte vasul şi ceea ce se pune în el, şi aduce lut pentru el, tot aşa şi Dumnezeu face trupul în pace cu **duhul** şi după puterea trupului dă El **duhul**, astfel încât unul nu este mai prejos decât celălalt cu a treia parte dintr-un fir de păr; căci cu greutate şi măsură şi rânduială este orice făptură a **Celui Prea Înalt**. Şi aşa cum olarul ştie folosul fiecărui vas, la ce este de trebuinţă, tot aşa ştie şi Dumnezeu trupul, cât poate să facă binele şi de unde porneşte la rău; căci nu este lucru făcut, nici gând pe care Dumnezeu să nu-l cunoască, fiindcă El a făcut pe fiecare om după chipul Său. **Lucrarea fiecărui om este după puterea lui; şi după mintea lui**, aşa este lucrarea lui; şi după planul lui, aşa este şi fapta; după inima lui, aşa este şi gura lui; după ochiul lui, aşa este şi somnul lui; după sufletul lui, aşa este şi cuvântul lui, fie în legea Domnului, fie în legea lui Belial. Şi aşa cum este deosebire între lumină şi întuneric, între vedere şi auz, tot aşa este deosebire între un bărbat şi altul, şi între o femeie şi altă femeie; **nici nu se poate spune că este vreo desăvârşire în ceva**, fie în ceea ce priveşte înfăţişarea, fie cu privire la alte asemenea lucruri. Fiindcă Dumnezeu a făcut toate lucrurile bune în rânduiala lor, cele cinci simţuri în cap, şi a legat gâtul de cap, de asemenea părul pentru o înfăţişare plăcută, ba chiar şi **inima** pentru pricepere, **pântecele** pentru împărţirea stomacului, **kalamosul**[23] pentru sănătate, **ficatul** pentru mânie, **fierea** pentru amărăciune, **splina** pentru râs, rărunchii pentru viclenie, mijlocul pentru putere, coastele pentru închegare, spinarea pentru tărie, şi aşa mai departe. Astfel dar, copiii mei, fiţi rânduiţi pentru lucruri bune, în temere de Domnul, şi nu faceţi nimic fără rânduială, din batjocură sau la vreme nepotrivită. Căci dacă îi porunceşti ochiului să audă, nu va putea; tot aşa, nici voi nu veţi putea lucra faptele luminii în întuneric*.

3. *Nu vă grăbiţi dar să vă stricaţi faptele prin neînfrânare sau să vă înşelaţi sufletele cu vorbe goale; căci dacă veţi tăcea, în curăţie de inimă, veţi putea să ţineţi voia lui Dumnezeu şi să lepădaţi voia diavolului. Soarele, luna şi stelele nu-şi schimbă rânduială lor; astfel dar nici voi să nu schimbaţi legea lui Dumnezeu în nerânduiala faptelor voastre. Neamurile s-au rătăcit şi au părăsit pe Domnul, au schimbat rânduială lor şi s-au dus după pietre şi animale, urmând duhurilor de rătăcire. Dar voi să nu fiţi aşa, copiii mei, ci să recunoaşteţi în întinderea cerului, în pământ şi în*

[23] Sensul cuvântului κάλαμος este incert. Manuscrisul Ox. inserează στομάχου κάλ.

© Biblioteca Spirituală

mare, şi în toate lucrurile create, pe Domnul care le-a făcut pe toate, şi să nu vă faceţi ca Sodoma, care a schimbat rânduială firii sale. Tot aşa şi Veghetorii [*Păzitorii*] *au schimbat rânduiala firii lor, cei pe care Dumnezeu i-a blestemat la potop şi din pricina lor a pustiit pământul, ca să fie nelocuit şi sterp*.

4. *Aceste lucruri vi le spun, copiii mei, fiindcă am citit în sfânta scriere a lui Enoh că şi voi vă veţi depărta de Domnul, umblând în toată răutatea Neamurilor, şi veţi face după toată nelegiuirea Sodomei. Iar Domnul va aduce robia asupra voastră, veţi sluji duşmanilor voştri şi veţi fi acoperiţi de toată suferinţa şi tot necazul, până când Domnul vă va nimici pe toţi. Şi după ce veţi fi micşoraţi şi împuţinaţi la număr, vă veţi întoarce şi îl veţi mărturisi pe Domnul Dumnezeul vostru; şi El vă va aduce înapoi în ţara voastră, după milele sale. Şi se va întâmpla, după ce vor veni în ţara părinţilor lor, că îl vor uita iarăşi pe Domnul şi se vor purta cu răutate; iar Dumnezeu îi va împrăştia pe faţa întregului, până când va veni îndurarea Domnului, un Om care va lucra neprihănirea şi va arăta milă pentru toţi cei de departe şi pentru toţi cei de aproape*.

5. *Căci în al patruzecilea an al vieţii mele, am văzut într-o vedenie că soarele şi luna se opriseră pe Muntele Măslinilor, la răsărit de Ierusalim. Şi iată că* ***Isaac****, tatăl tatălui meu, ne-a zis: Fugiţi şi prindeţi-le, fiecare după puterea lui; iar cel care le va apuca, ale lui vor fi soarele şi luna. Şi am alergat toţi împreună, şi* ***Levi*** *a apucat soarele, iar* ***Iuda*** *a alergat mai repede decât ceilalţi şi a prins luna, şi amândoi au fost ridicaţi cu ele. Şi când* ***Levi*** *a devenit ca soarele, un tânăr i-a dat douăsprezece ramuri de finic; şi* ***Iuda*** *era strălucitor ca soarele, iar sub picioarele sale erau douăsprezece raze. Iar* ***Iuda*** *şi* ***Levi*** *au alergat şi s-au apucat unul pe celălalt. Şi iată, un taur pe pământ, având două coarne mari, şi o aripă de vultur pe spinare; iar noi am vrut să-l prindem, însă nu am putut. Fiindcă* ***Iosif*** *a alergat mai repede decât noi toţi, l-a apucat şi s-a ridicat cu el în înălţimi. Iar eu am văzut, căci eram acolo, şi iată că ni s-a arătat* ***o carte sfântă****, zicând: Asirienii, mezii, perşii, elamiţii, ghelaheenii, haldeii, sirienii vor ţine în robie cele douăsprezece seminţii ale lui Israel*.

6. *Şi iarăşi, după şapte luni, l-am văzut pe părintele nostru* ***Iacov*** *stând lângă marea* ***Iamniei****, iar noi, fiii lui, eram cu el. Şi iată că a trecut o corabie, plină cu carne uscată, fără corăbieri sau cârmaci; iar pe corabie scria* ***Iacov****. Iar părintele nostru ne-a zis: Haideţi să ne suim în corabie. Şi după ce am suit, s-a stârnit o furtună mare şi o vijelie de vânt puternic; iar părintele nostru, care ţinea cârma, a zburat din mijlocul nostru. Şi noi, fiind purtaţi de furtună, am fost duşi pe tot cuprinsul mării; iar corabia s-a umplut de apă şi lovită de un val puternic, astfel că a fost aproape ruptă în bucăţi. Iar* ***Iosif*** *a fugit cu o barcă mică, iar noi am fost împrăştiaţi pe douăsprezece scânduri, iar* ***Levi*** *şi* ***Iuda*** *erau împreună. De aceea, noi am fost împrăştiaţi până departe. Apoi* ***Levi****, fiind înfăşurat în sac, s-a rugat Domnului pentru noi toţi. Şi îndată ce furtuna a încetat, corabia a ajuns la ţărm, în pace. Şi iată că a venit părintele nostru* ***Iacov****, şi ne-am bucurat toţi deopotrivă*.

7. *I-am spus părintelui meu despre aceste două vise; iar el mi-a zis: Aceste lucruri trebuie să se împlinească la vremea lor, după ce Israelul va îndura multe lucruri. Apoi părintele meu mi-a zis: Cred că* ***Iosif*** *trăieşte, căci văd că Domnul îl pune întotdeauna la numărul vostru. Şi a zis, plângând: Tu trăieşti,* ***Iosif,*** *copilul meu, iar eu nu te zăresc, iar tu nu-l vezi pe* ***Iacov*** *care ţi-a dat naştere. Şi ne-a făcut şi pe noi să plângem la aceste vorbe ale lui, şi ardeam în inima mea să-i descopăr că fusese vândut, dar m-am temut de fraţii mei*.

8. *Iată, copiii mei, v-am arătat vremurile din urmă, că toate se vor întâmpla în Israel. Încredinţaţi-le şi voi copiilor voştri, să fie lipiţi cu* ***Levi*** *şi cu* ***Iuda****.* ***Căci prin Iuda se va ridica mântuirea lui Israel, şi în el va fi binecuvântat Iacov.*** *Căci prin seminţia sa va fi văzut Dumnezeu locuind cu oamenii pe pământ, pentru a mântui pe sămânţa lui Israel. Şi El va aduna pe cei neprihăniţi dintre Neamuri. Dacă veţi lucra binele, copiii mei, atât oamenii cât şi îngerii vă vor binecuvânta; iar Dumnezeu va fi slăvit prin voi în mijlocul Neamurilor, iar diavolul va fugi de la voi, şi fiarele sălbatice se vor teme de voi, iar îngerii vor rămâne cu voi. Căci atunci când un om creşte bine un copil, acesta rămâne cu o amintire plăcută; tot aşa, o faptă bună va fi o amintire bună la Dumnezeu. Dar pe cel care nu face binele, oamenii şi îngerii îl vor blestema, iar Dumnezeu va fi vorbit de rău printre păgâni din pricina lui, iar diavolul îl face pe acesta ca pe unul dintre ai săi, o*

© Biblioteca Spirituală

unealtă deosebită, şi orice fiară sălbatică va avea stăpânire asupra lui, iar Domnul îl va urî. ***Fiindcă poruncile legii sunt îndoite şi trebuie împlinite prin cumpătare.*** *Căci este o vreme pentru om să se împreuneze cu nevasta lui şi o vreme să se înfrâneze de la aceasta pentru rugăciune. Astfel dar, sunt două porunci; şi dacă nu sunt făcute în rânduiala potrivită, ele aduc păcatul. Tot aşa este şi cu celelalte porunci. De aceea, fiţi înţelepţi întru Dumnezeu, şi cumpătaţi, pricepând rânduiala poruncilor şi legea fiecărei lucrări, astfel ca Domnul să vă poată iubi*."

9. Şi după ce le-a încredinţat multe asemenea cuvinte, i-a îndemnat să-i ducă oasele la Hebron şi să-l îngroape cu părinţii săi. Şi după ce a mâncat şi a băut cu inima veselă, şi-a acoperit faţa şi a murit. Iar fiii săi au făcut după toate lucrurile pe care li le-a încredinţat ***Neftali***, părintele lor.

TESTAMENTUL LUI GAD

DESPRE URĂ

Geneza 30:10-11
*"**Zilpa**, roaba **Leii**, a născut lui Iacov un fiu. „Cu noroc!" a zis Lea. De aceea i-a pus numele **Gad**."*
Geneza 49:19
*"Peste **Gad** vor da iureş cete înarmate, dar şi el va da iureş peste ele şi le va urmări."*
Geneza 46:16
*"Fiii lui **Gad**: **Ţifion**, **Haggi**, **Şuni**, **Eţbon**, **Eri**, **Arodi** şi **Areeli**."*

1. Testamentul lui ***Gad***, lucrurile pe care le-a spus fiilor săi în al o sută douăzeci şi şaptelea an al vieţii sale, zicând: "*Am fost al şaptelea fiu al lui **Iacov** şi eram viteaz la păzitul turmelor. Eu păzeam turma noaptea; şi oricând venea leul sau lupul sau orice fiară sălbatică împotriva stânei, o urmăream şi apucând-o de laba piciorului cu mâna şi învârtind-o în aer, o aruncam şi o azvârleam mai mult de două stadii, şi astfel o omoram. Acum, iată că **Iosif** păştea turmele cu noi de vreo treizeci de zile şi, fiind fraged, a căzut bolnav din pricina căldurii. Şi s-a întors la **Hebron** la părintele său, iar acesta l-a pus să se întindă lângă el, fiindcă îl iubea. Şi **Iosif** i-a spus părintelui nostru că fiii **Zilpei** şi ai **Silhei** omorau cele mai bune dintre animale şi le mâncau fără ştirea lui **Iuda** sau **Ruben**. Fiindcă el văzuse cum am scos un miel din gura ursului, iar pe urs l-am omorât; şi am junghiat şi mielul, întristat că acesta nu mai putea trăi, şi l-am mâncat, iar **Iosif** i-a spus părintelui nostru. Şi am fost mânios pe **Iosif** din această pricină până în ziua când a fost vândut în Egipt. Şi duhul de ură era în mine şi nu doream nici să-l văd pe **Iosif** şi nici să-l aud. Iar el ne-a mustrat în faţă pentru că mâncasem din turmă fără **Iuda**. Iar părintele nostru a crezut toate lucrurile pe care i lea spus*.

2. *Acum îmi mărturisesc păcatul, copiii mei, că adesea am vrut să-l ucid, fiindcă îl uram de moarte, şi nu se găsea în mine nici o fărâmă de milă pentru el. Ba l-am urât şi mai mult din pricina viselor lui; şi l-aş fi şters de pe pământul celor vii, aşa cum un viţel înghite iarba pământului. De aceea, **eu** şi **Iuda** l-am vândut ismaeliţilor pentru treizeci*[24] *de sicli de aur, iar zece dintre ei i-am ascuns şi pe ceilalţi douăzeci i-am arătat fraţilor noştri: şi astfel, prin lăcomia mea am fost părtaş pe deplin la pierderea lui. Iar Dumnezeul părinţilor mei l-a scăpat din mâna mea, ca să nu fac nelegiuire în Israel*.

3. *Iar acum, copiii mei, ascultaţi cuvintele adevărului ca să împliniţi neprihănirea şi toată legea **Celui Prea Înalt** şi să nu vă rătăciţi prin duhul de ură, pentru că acesta este un lucru rău în toate faptele oamenilor. Cel care urăşte nu suferă nici una dintre lucrările omului: chiar dacă împlineşte legea Domnului, el nu îi dă cinste; chiar dacă se teme de Domnul şi îşi găseşte plăcerea în ceea ce este drept, el nu îl iubeşte: necinsteşte adevărul, pizmuieşte pe cel care îi pune calea în rânduială, se bucură de vorbirea de rău, iubeşte mândria, fiindcă ura i-a orbit sufletul; aşa am privit şi eu la **Iosif***.

4. *Luaţi seama dar, copiii mei, la ură; căci ea lucrează nelegiuirea chiar împotriva*

[24] Septuaginta menţionează douăzeci de sicli de aur, aşa cum adevereşte şi Josephus în Antichităţile iudaice (II.3.3). De remarcat că Iuda a luat un preţ mai „*bun*" pentru Fiul „*lui Iosif*".

© Biblioteca Spirituală

Domnului: fiindcă nu vrea să asculte de cuvintele poruncilor Sale cu privire la iubirea aproapelui, şi păcătuieşte împotriva lui Dumnezeu. Căci dacă un frate se poticneşte, ea doreşte numaidecât să spună lucrul acesta tuturor oamenilor şi e nerăbdătoare ca acesta să fie judecat, să fie pedepsit şi omorât. Şi dacă omul acela e un rob, îl pârăşte stăpânului său şi ţese planuri împotriva lui cu toată nenorocirea, ca să-l omoare de se va putea. Fiindcă ura stârneşte mereu pizma împotriva celui care nu oboseşte în facerea de bine, când vede sau aude un asemenea om. Căci aşa cum dragostea poate aduce chiar morţii la viaţă şi i-ar putea întoarce pe cei care sunt osândiţi la moarte, tot aşa ura omoară pe cei vii, iar pe cei care sunt învinuiţi de un lucru neînsemnat nu i-ar lăsa să trăiască. Fiindcă duhul de ură lucrează împreună cu Satana, prin iuţeala duhului în toate lucrurile, spre moartea oamenilor; dar duhul de dragoste lucrează împreună cu legea lui Dumnezeu prin îndelungă răbdare pentru mântuirea oamenilor.

5. *Ura este rea, căci se însoţeşte totdeauna cu minciuna, vorbind împotriva adevărului; face lucrurile mici să fie mari, ia seama la întuneric ca şi cum ar fi lumină şi spune dulcelui amar, îndeamnă la vorbire de rău, la luptă, la bătaie şi la orice preaplin de rău; şi umple inima cu otravă diavolească. Şi vă spun aceste lucruri cunoscându-le, copiii mei, ca să fugiţi de ură şi să vă lipiţi de dragostea Domnului.* ***Neprihănirea alungă ura, smerenia nimiceşte ura.*** *Fiindcă acela care este drept şi smerit se ruşinează să facă rău, mustrat fiind nu de un altul, ci chiar de inima lui, fiindcă Domnul vede gândul lui: el nu vorbeşte împotriva nici unui om, fiindcă teama de* ***Cel Prea Înalt*** *biruieşte ura. Căci, temându-se să nu păcătuiască împotriva Domnului, acela nu va face rău nici unui om, nici măcar cu gândul. Aceste lucruri le-am învăţat în cele din urmă, după ce m-am pocăit de fapta mea cu* ***Iosif****. Fiindcă adevărata pocăinţă, cu evlavie, stârpeşte necredinţa şi alungă întunericul şi luminează ochii şi dă pricepere sufletului şi călăuzeşte mintea spre mântuire; iar acele lucruri pe care nu le-a învăţat de la vreun om, le cunoaşte prin pocăinţă. Fiindcă Dumnezeu a adus asupra mea o boală de inimă; şi dacă nu ar fi fost rugăciunile părintelui meu* ***Iacov****, cu greu duhul meu n-ar fi plecat de la mine. Căci omul este pedepsit cu lucrurile în care păcătuieşte. Fiindcă aşa cum inima mea era pornită fără milă împotriva lui* ***Iosif****, tot aşa am suferit şi eu fără milă în inima mea, şi am fost judecat vreme de unsprezece luni, tot atât cât ţinusem pizmă pe* ***Iosif*** *până a fost vândut*.

6. *Şi acum, copiii mei, fiecare dintre voi să iubească pe fratele lui şi îndepărtaţi ura din inimile voastre, iubindu-vă unul pe altul cu fapta şi cu vorba şi cu vrerea sufletului. Căci în faţa părintelui nostru vorbeam blând cu* ***Iosif****; dar după ce plecam, duhul de ură îmi întuneca mintea şi îmi tulbura sufletul ca să-l omor. Iubiţi-vă dar unul pe altul cu toată inima; iar dacă un om păcătuieşte împotriva voastră, spuneţi-i lucrul acesta cu blândeţe, alungaţi otrava urii şi nu lăsaţi viclenia să vi se cuibărească în suflet. Iar dacă el mărturiseşte şi se pocăieşte, iertaţi-l; iar dacă nu recunoaşte, nu vă certaţi cu el, ca să nu jure şi astfel să păcătuiţi de două ori. Să nu audă străinul tainele voastre atunci când vă certaţi, ca să nu vă urască şi să devină duşmanul vostru şi să înfăptuiască un mare păcat împotriva voastră; căci de multe ori vă va vorbi cu viclenie sau vă va înşela cu răutate, luând otravă chiar de la sine. De aceea, dacă nu recunoaşte şi este osândit şi dat de ruşine şi făcut să tacă, nu îl mai ispitiţi. Fiindcă acela care nu recunoaşte se pocăieşte, ca să nu mai facă rău împotriva voastră; ba mai mult, vă va cinsti şi se va teme de voi, şi va fi în bună înţelegere cu voi. Dar dacă va fi fără ruşine şi va stărui în nelegiuire, chiar şi atunci iertaţi-l din inimă şi lăsaţii răzbunarea în seama lui Dumnezeu*.

7. *Dacă unui om îi va merge mai bine decât vouă, nu vă întristaţi, ci rugaţi-vă şi pentru el, ca să îi meargă pe deplin bine. Fiindcă poate aşa se cuvine să faceţi; iar dacă acel om va fi înălţat şi mai mult, nu fiţi pizmaşi, ci amintiţi-vă că orice trup va muri: şi lăudaţi pe Dumnezeu, care dă lucruri bune şi de folos tuturor oamenilor. Căutaţi judecăţile Domnului şi astfel mintea vi se va odihni şi va afla pacea. Şi chiar dacă un om se va îmbogăţi pe căi nedrepte, ca* ***Esau****, fratele părintelui meu, voi să nu fiţi pizmaşi; ci aşteptaţi sfârşitul pe care îl va aduce Domnul. Căci fie va lua bunurile Sale de la cel rău, fie le lasă celui care se pocăieşte, sau pune deoparte pedeapsa veşnică pentru cel care nu se pocăieşte. Fiindcă săracul care nu este pizmaş, ci mulţumeşte Domnului, este bogat în mijlocul tuturor oamenilor, fiindcă nu are faţă de oameni pizma cea plină de răutate. Îndepărtaţi dar ura din sufletele voastre şi iubiţi-vă unul pe altul în curăţie de inimă.*

© Biblioteca Spirituală

8. *Şi să spuneţi şi voi aceste lucruri copiilor voştri, ca să cinstească pe* ***Iuda*** *şi pe* ***Levi****, căci din ei va ridica Domnul un Mântuitor pentru Israel.*[25] *Fiindcă ştiu că la urmă copiii voştri se vor depărta de ei şi vor umbla înaintea Domnului în toată răutatea şi stricăciunea şi nelegiuirea."* Şi după ce s-a odihnit puţină vreme, le-a zis iarăşi: *Copiii mei, ascultaţi pe părintele vostru, şi îngropaţi-mă lângă părinţii mei.* Şi apoi şi-a tras picioarele şi a adormit în pace. Iar după cinci ani l-au dus şi l-au aşezat în Hebron, cu părinţii săi.

TESTAMENTUL LUI AŞER

DESPRE CELE DOUĂ FEŢE ALE PATIMII ŞI VIRTUŢII

Geneza 30:12-13
*"**Zilpa**, roaba **Leii**, a născut un al doilea fiul lui **Iacov**. „Ce fericită sunt!" a zis **Lea**; „căci femeile mă vor numi fericită."* De aceea i-a pus numele ***Aşer.***"
Geneza 49:20
*"**Aşer** dă o hrană minunată; el va da bucate alese împăraţilor."*
Geneza 46:17
*"Fiii lui **Aşer**: **Imna**, **Işva**, **Işvi** şi **Beria**; şi **Serah**, sora lor. Şi fiii lui **Beria**: Heber şi Malchiel."*

1. Testamentul lui ***Aşer***, lucrurile pe care le-a spus fiilor săi în al o sută douăzecilea an al vieţii sale. Pe când era încă sănătos, el le-a zis: *"Daţi ascultare părintelui vostru, voi, fiii lui Aşer, şi vă voi spune tot ce este drept înaintea lui Dumnezeu.* ***Două căi a dat Dumnezeu fiilor oamenilor, şi două feluri de gândire, şi două feluri de a lucra, şi două locuri, şi două sfârşituri****. De aceea, toate lucrurile sunt câte două, unul potrivindu-se cu celălalt. Sunt două căi, cea a binelui şi cea a răului, iar cu ele sunt două feluri de gândire în pieptul nostru, făcând deosebire între ele. De aceea, dacă sufletul îşi găseşte plăcerea în bine, toate faptele sale sunt neprihănite; şi chiar dacă păcătuieşte, se pocăieşte numaidecât. Fiindcă având mintea aţintită asupra neprihănirii şi dând la o parte răutatea, el răstoarnă răul şi smulge din rădăcină păcatul. Dar dacă mintea sa se îndreaptă către rău, toate faptele sale sunt cu răutate şi alungă binele, şi ia la sine răul şi este stăpânit de Belial; şi chiar dacă lucrează binele, îl strică în rău. Căci ori de câte ori începe să facă ceea ce pare a fi bine, sfârşeşte prin a lucra răul, văzând că otrava unui duh rău umple comoara diavolului.*

2. *Astfel că este, spune el, un suflet care rosteşte binele din pricina răului, şi sfârşitul acestei fapte este stricăciunea. Este omul care nu are îndurare faţă de cel ce slujeşte răului; şi lucrul acesta are două feţe, dar este în întregime rău. Si apoi este omul care iubeşte pe cel ce lucrează răul; şi acesta sălăşluieşte în rău, căci alege chiar să moară pentru rău; şi cu privire la această faptă, este vădit că ea are doua feţe, dar este în întregime o lucrare rea. Şi deşi este dragoste, nu este în adevărat decât o stricăciune care ascunde răul, tot aşa cum numele pe care îl poartă pare bun, dar sfârşitul acelei fapte este îndreptat către rău. Un altul fură, lucrează cu nedreptate, jefuieşte, înşeală, şi totuşi îi este milă de cel sărac: şi acest lucru este cu două feţe, dar este în întregime rău. Înşelând pe aproapele său, îl întărâtă pe Dumnezeu, jură strâmb împotriva* ***Celui Prea Înalt****, şi cu toate acestea îi este milă de cel sărac: îl nesocoteşte şi îl întărâtă pe Domnul care a dat legea, şi îl mângâie pe cel sărac; el pângăreşte sufletul şi veseleşte trupul; el ucide pe mulţi şi are milă de puţini: şi acesta are două feţe. Un altul săvârşeşte* ***adulter*** *şi* ***desfrânează****, şi se înfrâneză de la cărnuri; totuşi, în postul său lucrează răul şi prin puterea sa şi cu bogăţia sa strică pe mulţi, şi din răutatea sa fără măsură împlineşte poruncile: şi lucrul acesta are două feţe, dar este în întregime rău. Astfel de oameni sunt ca porcii sau iepurii de casă; fiindcă ei sunt pe jumătate curaţi, dar în fapt sunt necuraţi.* ***Căci aşa a spus Dumnezeu în Tablele Cereşti.***

3. *De aceea, copiii mei, să nu aveţi două feţe, asemenea lor, una a bunătăţii şi alta a răutăţii; ci lipiţi-vă numai de bunătate, fiindcă în bunătate îşi găseşte Dumnezeu odihna, şi oamenii o doresc. Fugiţi de răutate, nimicindu-l pe diavol prin faptele voastre bune; fiindcă aceia care au*

[25] Sfânta Fecioară Maria era din neamul lui Iuda, dar era înrudită şi cu ***Levi*** (***Luca 1:36***). Compară cu ***Ieremia 33:20-22***.

© Biblioteca Spirituală

două feţe nu slujesc lui Dumnezeu, ci poftelor lor, astfel încât să fie pe placul lui Belial şi al oamenilor ca ei.

4. *Fiindcă oamenii buni, chiar şi cei cu o singură faţă, chiar dacă aceia care au două feţe cred că aceştia greşesc, sunt drepţi înaintea lui Dumnezeu. Pentru că mulţi, omorându-i pe cei răi, fac două lucrări, una rea printr-una bună; dar aceasta este în întregime bună, căci a smuls-o din rădăcină şi a nimicit-o pe cea rea. Un om urăşte pe cel ce arată milă şi face rău desfrânatului şi hoţului: şi acesta este cu două feţe, dar lucrarea este în întregime bună, fiindcă acesta urmează exemplul Domnului, căci nu primeşte ceea ce pare a fi bine împreună cu ceea ce este cu adevărat rău. Un altul nu doreşte să vadă zile bune împreună ce cei care se răzvrătesc, ca să nu-şi spurce gura şi să-şi necinstească sufletul; şi acesta este cu două feţe, dar este în întregime bun, căci astfel de oameni sunt asemenea cerbilor şi căprioarelor, fiindcă în sălbăticie ei par a fi necuraţi, dar sunt pe deplin curaţi; fiindcă ei umblă în râvnă pentru Dumnezeu şi se înfrânează de la ceea ce Dumnezeu urăşte şi osândeşte prin poruncile Sale, şi ţin răul departe de bine*.

5. *Vedeţi dar, copiii mei, cum se face că* ***sunt câte două părţi în toate lucrurile****, una împotriva celeilalte, şi una este ascunsă de cealaltă.* ***Moartea urmează vieţii, căderea urmează slavei, noaptea zilei şi întunericul luminii****; şi toate lucrurile sunt supuse zilei şi lucrurile drepte sunt supuse vieţii: de aceea şi viaţa veşnică este în urma morţii. Nu se poate spune că adevărul este minciună, nici că binele este rău; fiindcă tot adevărul este supus luminii, aşa cum toate lucrurile sunt supuse lui Dumnezeu. Toate aceste lucruri le-am arătat în viaţa mea şi nu m-am depărtat de adevărul Domnului, ci am cercetat poruncile* ***Celui Prea Înalt****, căutând, cu o singură faţă, după toată puterea mea, să împlinesc binele*.

6. *De aceea, luaţi aminte şi voi, copiii mei, la poruncile Domnului, urmărind adevărul, având o singură faţă, fiindcă aceia care au două feţe vor primi pedeapsă îndoită. Să urâţi duhurile de greşeală care se luptă împotriva oamenilor. Ţineţi legea Domnului şi nu socotiţi răul la fel ca binele; ci uitaţi-vă la lucrul care este cu adevărat bun şi împliniţi-l în toate poruncile Domnului, purtânduvă ca înaintea Lui şi odihnindu-vă întru El: căci planurile pe care le urmăresc oamenii arată neprihănirea lor, şi să deosebiţi pe îngerii Domnului de îngerii lui Satana. Căci dacă sufletul se depărtează tulburat, este chinuit de duhul rău pe care îl slujeşte, de asemenea, poftele şi faptele rele; dar dacă în linişte şi cu bucurie îl cunoaşte pe îngerul păcii, acesta îl va mângâia în viaţă*.

7. *Să nu ajungeţi, copiii mei, ca Sodoma, care nu i-a cunoscut pe îngerii Domnului şi a pierit pentru vecie. Fiindcă ştiu că veţi păcătui şi veţi fi daţi în mâinile vrăjmaşilor voştri, şi ţara voastră va fi pustiită, iar voi veţi fi împrăştiaţi în cele patru colţuri ale pământului. Şi veţi fi vorbiţi de rău în împrăştiere, ca apa cea fără de folos, până când* ***Cel Prea Înalt*** *va veni pe pământ; şi El va veni asemenea unui om, mâncând şi bând cu oamenii, şi zdrobind capul balaurului, prin apă. El va mântui pe Israel şi toate popoarele, Dumnezeu vorbind în chip de om. De aceea, să spuneţi aceste lucruri copiilor voştri, ca să asculte de El. Fiindcă* ***am citit în Tablele Cereşti*** *că într-adevăr nu veţi asculta de El şi veţi lucra cu nelegiuire împotriva Lui, neluând seama la legea lui Dumnezeu, ci la poruncile oamenilor. De aceea, veţi fi împrăştiaţi ca* ***Gad*** *şi* ***Dan****, fraţii mei, care nu îşi vor cunoaşte pământurile, seminţia şi limba. Dar Domnul vă va strânge laolaltă în credinţă, prin nădejdea milei Sale blânde, din pricina lui Avraam, Isaac şi Iacov*."

8. Şi după ce le-a spus aceste lucruri, el le-a poruncit, zicând: *În Hebron să mă îngropaţi*. Şi a căzut într-un somn liniştit şi a murit; iar după aceasta fiii lui au făcut aşa cum le poruncise, şi l-au dus şi l-au îngropat cu părinţii lui.

TESTAMENTUL LUI IOSIF

DESPRE CUMPĂTARE

Geneza 30:22-24

"22 Dumnezeu Şi-a adus aminte de ***Rahela****, a ascultat-o şi a făcut-o să aibă copii. 23 Ea a rămas însărcinată şi a născut un fiu; şi a zis: „Mi-a luat Dumnezeu ocara!" 24 Şi i-a pus numele* ***Iosif*** *zicând: „Domnul să-mi mai adauge un fiu!"*

Geneza 49:22-26

"22 ***Iosif*** *este vlăstarul unui pom roditor, vlăstarul unui pom roditor sădit lângă un izvor; ramurile lui se înalţă*

© Biblioteca Spirituală

deasupra zidului. [23] Arcaşii l-au aţâţat, au aruncat săgeţi şi l-au urmărit cu ura lor. [24] Dar arcul lui a rămas tare, şi mâinile lui au fost întărite de mâinile Puternicului lui Iacov: şi a ajuns astfel păstorul, stânca lui Israel. [25] ***Aceasta este lucrarea Dumnezeului tatălui tău****, care te va ajuta;* ***aceasta este lucrarea Celui Atotputernic****, care te va binecuvânta cu binecuvântările cerurilor de sus, cu binecuvântările apelor de jos, cu binecuvântările ţâţelor şi ale pântecelui mamei. [26] Binecuvântările tatălui tău întrec binecuvântările părinţilor mei şi se înalţă până în creştetul dealurilor veşnice: ele să vină peste capul lui* ***Iosif****, peste creştetul capului domnului fraţilor săi!*"

Geneza 48:13-16

[13] Apoi Iosif i-a luat pe amândoi, pe ***Efraim*** *cu mâna dreaptă, la stânga lui Israel, şi pe* ***Manase*** *cu mâna stângă, la dreapta lui Israel, şi i-a adus aproape de el. [14] Israel şi-a întins mâna dreaptă şi a pus-o pe capul lui* ***Efraim****, care era cel mai tânăr, iar mâna stângă a pus-o pe capul lui* ***Manase****; înadins şi-a încrucişat mâinile astfel, căci* ***Manase*** *era cel dintâi născut. [15] A binecuvântat pe Iosif şi a zis: „Dumnezeul înaintea căruia au umblat părinţii mei,* ***Avraam*** *şi* ***Isaac****, Dumnezeul care m-a călăuzit de când m-am născut până în ziua aceasta, [16] Îngerul care m-a izbăvit de orice rău, să binecuvânteze pe copiii aceştia! Ei să poarte numele meu şi numele părinţilor mei, Avraam şi Isaac, şi să se înmulţească foarte mult în mijlocul ţării!"*

1. Testamentul lui ***Iosif***. Chiar înainte de a muri, i-a chemat pe fiii săi şi pe fraţii săi laolaltă şi le-a spus: *Copiii şi fraţii mei, luaţi aminte la* ***Iosif****, preaiubitul lui Israel; daţi ascultare, fiii mei, părintelui vostru. Am văzut în viaţa mea pizmă şi moarte, şi nu m-am depărtat de adevărul Domnului. Aceşti fraţi ai mei m-au urât, iar Domnul m-a iubit: ei au căutat să mă omoare, iar Dumnezeul părinţilor mei m-a ocrotit: ei m-au coborât în groapă, iar Cel Prea Înalt m-a ridicat iarăşi: am fost vândut ca rob, dar Domnul m-a făcut slobod: am fost dus în robie, iar braţul Său cel puternic mi-a venit în ajutor: am flămânzit şi Domnul însuşi m-a hrănit: am fost singur şi Dumnezeu m-a mângâiat: am fost bolnav şi Cel Prea Înalt a venit la mine; am fost în închisoare şi Mântuitorul şi-a îndreptat faţa către mine; în lanţuri, şi El m-a mântuit; în mijlocul osândelor El mi-a ţinut partea; în mijlocul vorbelor de ocară ale egiptenilor, El m-a mântuit; în mijlocul pizmei şi vicleniei, El m-a înălţat.*

2. *Şi astfel* ***Potifar***,[26] *căpetenia bucătarilor lui Faraon, mi-a încredinţat casa lui şi am avut de luptat împotriva unei femei fără ruşine, care mă îndemna să păcătuiesc cu ea; dar Dumnezeul părintelui meu Israel m-a păzit de focul cel aprins. Am fost aruncat în temniţă, am fost bătut, am fost batjocorit; iar Domnul mi-a îngăduit să capăt trecere în ochii păzitorului temniţei.* ***Căci El cu nici un chip nu-i va părăsi pe cei ce se tem de El, nici în întuneric, nici în lanţuri, nici în încercări, nici în lipsuri****. Căci Dumnezeu nu este ruşinat ca omul sau temător ca fiul omului, nici slab ca unul născut pe pământ, nici nu poate fi dat la o parte; ci El este pretutindeni aproape şi mângâie în felurite chipuri, depărtându-se pentru o vreme ca să încerce hotărârea sufletului.* ***Prin zece ispite m-a încercat*** *şi pe toate le-am suferit; căci suferinţa este o mare bucurie, iar răbdarea aduce multe lucruri bune.*

3. *De câte ori m-a ameninţat femeia egipteancă cu moartea! De câte ori m-a pedepsit, ca apoi să mă cheme înapoi şi să mă ameninţe când nu voiam să mă însoţesc cu ea! Şi mi-a zis: Tu vei fi domnul meu şi a tot ce îmi aparţine, dacă mi te vei da, şi vei fi ca stăpânul nostru. De aceea miam amintit de cuvintele părinţilor părintelui nostru* ***Iacov*** *şi am intrat în odaia mea şi m-am rugat Domnului; şi am postit în acei şapte ani şi m-am înfăţişat înaintea stăpânului meu ca unul plăpând, fiindcă aceia care postesc din pricina lui Dumnezeu se fac frumoşi la chip. Iar dacă îmi dădea cineva vin, nu îl beam; şi am postit vreme de trei zile şi mi-am luat haina şi am dat-o celor săraci şi bolnavi. Şi l-am căutat pe Domnul devreme şi am plâns pentru femeia egipteancă din* ***Memfis****, căci ea mă tulbura fără încetare, şi a venit la mine seara ca şi cum voia să mă viziteze; iar mai întâi, fiindcă nu avea nici un copil de parte bărbătească, s-a prefăcut că mă socoteşte ca pe un fiu. Şi mam rugat Domnului şi ea a născut un copil de parte bărbătească; de aceea, pentru o vreme m-a îmbrăţişat ca pe un fiu, iar eu nu am ştiut. La urmă, a căutat să mă atragă la desfrânare. Iar când am înţeles aceasta, m-am întristat de moarte; iar când a plecat mi-am venit în fire şi am plâns pentru ea multe zile, căci am văzut viclenia şi înşelătoria ei. Şi am rostit înaintea ei cuvintele Celui Prea Înalt, pentru ca, dacă se va putea, să se întoarcă de la pofta ei rea.*

4. *De câte ori a încercat ea să mă linguşească prin cuvinte ca ale unui sfânt, cu meşteşug în*

[26] Ortografia grecească este aici Φωτιφαρ, iar în ultimele două capitole Πετεφρίς. Prima este asemănătoare formei ebraice, iar cea de-a doua mai apropiată de forma din Septuaginta, Πετεφρης.

© Biblioteca Spirituală

vorbire, lăudându-mi curăţia înaintea bărbatului ei, dar încercând să mă piardă atunci când eram singuri. Mă lăuda înaintea tuturor că sunt curat, iar în taină îmi spunea: *Nu te teme de bărbatul meu; căci el este pe deplin încredinţat de curăţia ta, astfel încât chiar dacă i-ar spune cineva despre noi, nu ar crede cu nici un chip. Pentru toate aceste lucruri m-am întins la pământ, îmbrăcat în sac, şi am rugat fierbinte pe Dumnezeu ca Domnul să mă mântuiască de femeia egipteancă. Şi atunci când nu a avut nici o izbândă, ea a venit iarăşi la mine cerându-mi învăţătură, ca să afle cuvântul Domnului. Şi mi-a zis*: *Dacă vrei să-mi părăsesc idolii, lasă-te înduplecat de mine şi eu îl voi înduplec pe bărbatul meu să se depărteze de idolii lui, şi vom umbla în legea Domnului tău*. Iar eu i-am zis: *Domnul nu voieşte ca aceia care se tem de El să fie în necurăţie, nici nu găseşte plăcere în cei care săvârşesc adulter. Ea nu s-a mâniat, tânjind să-şi împlinească dorinţa cea rea. Iar eu am continuat să postesc şi să mă rog chiar mai mult, ca Domnul să mă scape de ea*.

5. Şi iarăşi, altă dată, ea mi-a zis: *Dacă nu vei săvârşi adulter, îl voi omori pe bărbatul meu şi astfel te voi lua să-mi fii bărbat după lege*. Eu, când am auzit aceasta, mi-am rupt haina şi am zis: *Femeie, teme-te de Domnul şi nu face această faptă rea, ca să nu fii nimicită; căci voi descoperi gândul tău necurat tuturor oamenilor.* De aceea, plină de teamă, ea m-a rugat să nu descopăr nimănui răutatea ei. Şi a plecat, potolindu-mă cu daruri şi trimiţându-mi orice lucru plăcut fiilor oamenilor.

6. *Şi mi-a trimis mâncăruri cu descântece. Iar când a venit famenul care mi le-a adus, mi-am ridicat privirea şi am văzut un om înspăimântător, dându-mi împreună cu mâncarea o sabie, şi am priceput că planul ei era ca să-mi înşele sufletul. Şi după ce a plecat, am plâns, şi nu m-am atins de nici una dintre bucatele ei. Astfel că, după o zi, a venit la mine şi văzând bucatele, mi-a zis*: *Ce înseamnă aceasta, că nu te-ai atins de mâncare?* Iar eu i-am răspuns: *Pentru că tu ai umplut-o cu moarte*; şi cum ai spus: *Nu mă apropii de idoli, ci numai de Domnul? Acum dar, să ştii că Dumnezeul părintelui meu mi-a descoperit printr-un înger răutatea ta, şi am ţinut-o ca să te înduplec, pentru ca văzând-o să te pocăieşti. Dar ca să priceapă că răutatea celor păcătoşi nu are nici o putere asupra celor ce se tem de Dumnezeu în curăţie, am luat-o şi am mâncat-o înaintea ei, zicând*: *Dumnezeul părinţilor mei şi îngerul lui Avraam vor fi cu mine*. *Şi a căzut la picioarele mele cu faţa la pământ şi a plâns; şi am ridicat-o şi am mustrat-o, iar ea a făgăduit să nu mai facă această fărădelege*.

7. Dar pentru că era pornită în inima ei să înfăptuiască această spurcăciune cu mine, a suspinat şi faţa i s-a întristat. Şi când a văzut-o bărbatul ei, a întrebat-o: *De ce îţi este faţa întristată?* Iar ea a răspuns: *Am o durere în inimă, iar gemetele duhului meu mă chinuiesc;* şi astfel el a mângâiat-o, deşi nu era bolnavă. Apoi a fugit la mine pe când bărbatul ei era plecat, şi mi-a zis: *Mă voi spânzura sau mă voi arunca într-o fântână, ori de pe o stâncă, dacă nu mi te vei da.* Şi când am văzut că ***duhul lui Belial*** o tulbură, m-am rugat Domnului, iar ei i-am spus: *De ce eşti tulburată şi neliniştită, orbită de păcate? Nu uita că, dacă te vei omori,* ***Seton, ţiitoarea bărbatului*** *tău, vrăjmaşa ta, îi va bate pe copiii tăi şi îţi va şterge pomenirea de pe faţa pământului*. Iar ea mi-a răspuns: *Iată deci că mă iubeşti; acest lucru îmi este de ajuns, că ţii la viaţa mea şi la copiii mei*: *aştept să îmi împlinesc dorinţa*. *Şi ea nu ştia că din pricina Dumnezeului meu vorbisem eu astfel, iar nu din pricina ei. Căci dacă un om a căzut în patima unei dorinţe rele, atunci a fost robit de aceasta, aşa cum era şi ea. Şi dacă aude vreun lucru bun despre patima de care a fost biruit, îl adaugă la dorinţa lui păcătoasă*.

8. *Vă spun, copiii mei, că era cam pe la ceasul al şaselea când a plecat de la mine; şi mi-am plecat genunchii înaintea Domnului toată ziua, şi apoi toată noaptea; şi în zori m-am ridicat plângând şi rugându-mă să fiu mântuit de femeia egipteancă. În cele din urmă, ea m-a apucat de haine, trăgându-mă cu putere ca să mă împreunez cu ea. De aceea, când am văzut că în nebunia ei îmi ţinea hainele cu putere, am fugit de acolo dezbrăcat. Iar ea m-a învinuit pe nedrept înaintea bărbatului ei, iar egipteanul* ***m-a aruncat în temniţă în casa lui;*** *iar a doua zi, după ce m-a biciuit, egipteanul m-a trimis în temniţă în casa lui. De aceea, pe când eram eu în lanţuri, femeia egipteancă a căzut bolnavă de supărare şi mă asculta cum cântam laude Domnului când eram în locuinţa întunericului; cu glas plin de bucurie mă veseleam şi slăveam pe Dumnezeul meu pentru că astfel fusesem mântuit de femeia egipteancă*.

© Biblioteca Spirituală

9. *De câte ori a trimis să mi se spună*: *Împlineşte-mi dorinţa şi te voi slobozi din lanţurile tale şi te voi scăpa de întuneric! Şi nici chiar în gând nu i-am cedat. Căci Dumnezeu iubeşte pe acela care, în groapa întunericului, posteşte întru curăţie, iar nu pe cel care în odăi de taină trăieşte bine, fără înfrânare. Şi oricui trăieşte în curăţie şi doreşte slava, şi dacă* ***Cel Prea Înalt*** *ştie că îi este de trebuinţă, i-o va da, aşa cum mi-a dat-o şi mie. De câte ori, deşi era bolnavă, a venit la mine la ceasuri de taină, ascultându-mi glasul când mă rugam! Şi când îi auzeam gemetele, rămâneam liniştit. Fiindcă atunci când eram în casa ei, adesea îşi dezgolea braţele şi sânii şi picioarele, ca să cad înaintea ei; căci era foarte frumoasă şi minunat împodobită ca să mă înşele. Iar Domnul m-a păzit de uneltirile ei*.

10. *Vedeţi dar, copiii mei, ce lucruri mari lucrează* ***răbdarea*** *şi* ***rugăciunea cu post****. Şi dacă veţi urmări* ***cumpătarea şi curăţia****,* ***cu răbdare şi smerenie*** *în inimă, Domnul va locui printre voi, căci El iubeşte* ***cumpătarea****. Şi oriunde locuieşte Cel Prea Înalt, chiar dacă omul are parte de pizmă sau robie sau ocară, Domnul care locuieşte întru el, din pricina cumpătării sale, nu numai că îl va izbăvi de rău, ci îl va înălţa şi preamări, aşa cum a făcut cu mine. Căci omul este ocrotit în toate căile lui, fie* ***în fapte****, fie* ***în vorbe*** *sau* ***în gânduri.*** *Fiindcă ştiam că toate lucrurile vor trece, şi m-am înfrânat şi i-am cinstit pe fraţii mei; şi pentru că mă temeam de ei, mi-am păstrat cumpătul atunci când am fost vândut şi nu le-am descoperit ismaeliţilor neamul în care mă născusem, că eram fiul lui* ***Iacov****, un om mare şi puternic*.

11. *Să aveţi dar şi voi teamă de Domnul în toate lucrările voastre şi să cinstiţi pe fraţii voştri. Fiindcă oricine lucrează legea Domnului va fi iubit de El. Şi când am ajuns la* ***Indocolipte*** *cu ismaeliţii, ei m-au întrebat şi le-am răspuns că eram un rob din casa lor, ca să nu-i dau de ruşine pe fraţii mei. Iar cel mai bătrân dintre ei mi-a spus: Tu nu eşti rob, căci chiar şi înfăţişarea ta te dă de gol. Şi m-a ameninţat cu moartea. Dar eu am spus că eram robul lor. Acum, când am ajuns în Egipt, s-au certat cu privire la mine, care dintre ei să mă cumpere şi să mă ia cu el. De aceea, au găsit toţi de cuviinţă să mă lase în Egipt la un negustor din breasla lor, până se vor întoarce cu mărfuri. Iar Domnul mi-a dat trecere în ochii negustorului, astfel că el mi-a dat în grijă casa lui. Iar Domnul l-a binecuvântat prin mine, i-a înmulţit argintul şi aurul şi am stat cu el trei luni şi cinci zile*.

12. *Cam în vremea aceea a trecut nevasta din* ***Memfis*** *a lui* ***Potifar****, cu mare alai, şi şi-a aruncat privirea asupra mea, fiindcă famenii ei îi spuseseră despre mine. Iar ea i-a spus bărbatului ei despre negustor, că se îmbogăţise datorită unui tânăr iudeu, zicându-i: Se spune că într-adevăr a fost furat din ţara Canaanului. Acum dar, du-l la judecată şi ia-l pe tânărul iudeu ca să-ţi fie ispravnic; astfel te va binecuvânta Dumnezeul iudeilor, căci harul din cer este asupra lui*.

13. ***Potifar*** *a fost înduplecat de vorbele ei şi a poruncit să fie adus negustorul, şi i-a zis*: *Ce aud, că furi suflete din ţara iudeilor şi îi vinzi ca robi?* Negustorul a căzut cu faţa la pământ şi s-a rugat de el, zăcând: *Te rog fierbinte, domnul meu, nu ştiu despre ce vorbeşti*. Iar el i-a zis: *De unde este slujitorul tău iudeu?* Iar el i-a răspuns: *Ismaeliţii mi l-au încredinţat până se vor întoarce.* Dar el nu l-a crezut, ci a poruncit să fie dezbrăcat şi bătut. Iar când el a stăruit în spusele lui, ***Potifar*** a zis: *Să fie adus tânărul*. Şi când am fost adus, am făcut o plecăciune înaintea căpeteniei famenilor – căci era al treilea în rang după ***Faraon***, fiind căpetenia tuturor famenilor, şi având neveste şi copii şi ţiitoare. M-a luat la o parte şi m-a întrebat: *Eşti rob sau slobod?* Iar eu i-am răspuns: *Sunt rob*. Iar el mi-a zis: *Al cui rob eşti?* Iar eu i-am răspuns: *Al ismaeliţilor*. Şi iarăşi m-a întrebat: *Cum ai ajuns robul lor?* Iar eu i-am zis: *M-au cumpărat din ţara Canaan*. Dar el nu m-a crezut şi a zis: Minţi. Şi a poruncit să fiu dezbrăcat şi bătut.

14. Acum dar, femeia din Memfis privea printr-o fereastră când eram bătut şi a trimis la bărbatul ei să i se spună: *Judecata ta este nedreaptă; căci tu pedepseşti un om slobod care a fost furat, ca şi cum ar fi un tâlhar.* Şi văzând că nu scot nici o altă vorbă deşi eram bătut, a poruncit să fim ţinuţi sub pază, până când, a spus el, vor veni cei al cărora este băiatul. Şi nevasta lui i-a spus: *De ce ţii în temniţă acest copil de neam ales, care ar trebui mai degrabă să fie slobozit şi să te slujească?* Căci ea voia să mă vadă umblând după dorinţa de păcat, iar eu eram necunoscător de aceste lucruri. Atunci el i-a zis nevestei sale: *Nu este după obiceiul egiptenilor să ia ce este al altora, înainte să fie aduse dovezi.* A spus aceasta cu privire la negustor şi la mine, că trebuie să fiu întemniţat.

© Biblioteca Spirituală

15. *Acum, după douăzeci şi patru de zile au venit ismaeliţii; şi fiindcă auziseră că părintele meu* ***Iacov*** *mă jeleşte, mi-au zis*: *Cum se face că ne-ai spus că eşti rob? Şi iată, am aflat că eşti fiul unui ora puternic din ţara Canaanului, iar părintele tău boceşte după tine în sac*. Şi din nou mi-a venit să plâng, dar m-am înfrânat, ca să nu dau de ruşine pe fraţii mei. Şi am zis: *Nu ştiu, sunt rob.* Apoi s-au sfătuit să mă vândă, ca să nu fiu găsit în mâinile lor. Căci se temeau de ***Iacov,*** ca să nu se răzbune pe ei cu moarte. Fiindcă se auzise că era puternic înaintea Domnului şi a oamenilor. Atunci negustorul le-a zis: *Scăpaţi-mă de judecata lui Potifar*. De aceea, ei au venit şi m-au cerut, zicând: *A fost cumpărat de noi cu bani.* Şi el ne-a dat drumul.

16. *Acum, femeia din Memfis m-a arătat bărbatului ei ca să mă cumpere. Fiindcă am auzit, spuse ea, că vor să-l vândă. Şi a trimis un famen la ismaeliţi şi le-a cerut să mă vândă: şi fiindcă el nu voia să se tocmească cu ei, s-a întors. Astfel că după ce famenul i-a încercat, i-a adus la cunoştinţă stăpânei sale că aceştia cereau un preţ mare pentru robul lor. Ea a trimis un alt famen, zicând*: *Chiar dacă vor cere două mine de aur, să nu te uiţi la bani; cumpără băiatul şi adu-l aici*. *Şi el le-a dat optzeci de monezi de aur pentru mie şi i-a spus stăpânei sale că o sută de monezi fuseseră plătite pentru mine. Şi când am văzut aceasta, m-am înfrânat, pentru ca famenul să nu fie pedepsit*.

17. *Vedeţi, copiii mei, ce lucruri mari am răbdat ca să nu-i dau de ruşine pe fraţii mei. Să vă iubiţi şi voi unul pe altul şi acoperiţi-vă greşelile unul altuia cu îndelungă răbdare. Căci Dumnezeu găseşte plăcere în unitatea fraţilor şi în hotărârea unei inimi care urmăreşte dragostea. Şi când fraţii mei au venit în Egipt şi au văzut că le-am dat înapoi banii şi nu i-am ocărât, ba chiar că i-am mângâiat, şi că după moartea lui* ***Iacov*** *i-am iubit şi mai mult şi am făcut toate lucrurile pe care le-a poruncit, atunci ei s-au minunat. Căci nu am lăsat să li se facă nici cel mai mic rău; şi le-am dat din tot ce aveam. Copiii lor au fost copiii mei, iar copiii mei au fost ca şi slujitorii lor; viaţa lor a fost viaţa mea, şi toată suferinţa lor a fost suferinţa mea, şi orice boală a lor a fost neputinţa mea. Pământul meu a fost pământul lor, sfatul meu a fost sfatul lor şi nu m-am înălţat în mijlocul lor cu trufie din pricina slavei mele pământeşti, ci am fost printre ei ca unul dintre cei mai neînsemnaţi*.

18. *Dacă şi voi veţi umbla în poruncile Domnului, copiii mei, El vă va înălţa şi vă va binecuvânta cu lucruri bune pentru vecie. Şi dacă va căuta cineva să vă facă rău, rugaţi-vă pentru el cu facere de bine şi veţi fi răscumpăraţi de Domnul din orice rău. Căci iată, vedeţi că prin îndelungă răbdare* ***am luat de nevastă chiar pe fiica stăpânului meu***.[27] *Şi odată cu ea am primit o sută de talanţi de aur, căci Domnul i-a făcut să mă slujească. Şi El mi-a dat şi frumuseţe, ca o floare deasupra celor frumoşi din Israel; şi m-a ţinut în viaţă până la o vârstă înaintată, cu putere şi frumuseţe, fiindcă în toate lucrurile eram ca* ***Iacov***.

19. *Ascultaţi, copiii mei, şi vedeniile pe care le-am văzut. Erau douăsprezece căprioare care păşteau, şi nouă erau împărţite şi împrăştiate pe câmp, ca şi celelalte trei. Şi am văzut că din* ***Iuda*** *sa născut o fecioară care purta o haină de in*,[28] *şi din ea a ieşit un Miel fără pată, şi la dreapta Lui era ceva asemenea unui leu; şi toate fiarele au alergat împotriva Lui, iar mielul le-a biruit, le-a nimicit, şi le-a călcat în picioare. Şi din pricina Lui s-au bucurat îngerii şi oamenii şi întreg pământul. Şi aceste lucruri se vor împlini la vremea lor,* ***în zilele din urmă***. *De aceea, copiii mei, ţineţi poruncile Domnului şi daţi cinste lui* ***Iuda*** *şi* ***Levi***; *căci din ei vi se va înălţa Mielul lui Dumnezeu, mântuind prin har toate Neamurile şi pe Israel. Fiindcă împărăţia Lui este o împărăţie veşnică, ce nu va fi clintită; dar împărăţia mea printre voi va avea sfârşit asemenea colibei unui străjer, care după trecerea verii nu se va mai vedea*.

20. *Ştiu că după moartea mea egiptenii vă vor face rău, dar Dumnezeu va fi de partea voastră şi vă va aduce acolo unde le-a promis părinţilor voştri. Dar să-mi duceţi oasele cu voi;*[29] *căci atunci când îmi vor fi luate oasele, Domnul va fi cu voi în lumină, iar Belial va fi în întuneric cu*

---

[27] În Targ. Ps. Ion. la Fac. 41:45 este oferită o altă relatare: *„Şi i-a dat de nevastă pe* ***Asenath****, pe care Dina a născut-o în Sihem, şi a crescut-o nevasta lui Potifar, domnul din Tanes."*

[28] Această haină de in indică legătura cu seminţia preoţească. Sf. Luca (1:36) o numeşte într-adevăr pe Fecioară rudă a Elisabetei. Asupra acestei asocieri între vechea seminţie sacerdotală şi noua regalitate a lui Mesia, vezi de ex. *ProtoEvanghelia lui Iacob*, cap. 6, 7, 9; Augustin, Contra Faustum, XXIII. 4; Epifanie, Hoerr., LXXVIII. 13.

[29] Vezi *Testamentul lui Simeon* 8 şi *Cartea Jubileelor* 46. Relatarea înmormântării lui Iosif în *Targ. Ps. Ion.* ***la Fac. 50:26*** este: *„Şi Iosif a murit, în vârstă de o sută zece ani; şi l-au îmbălsămat, l-au pus într-un sicriu şi l-au scufundat în mijlocul Nilului din Egipt."*

© Biblioteca Spirituală

*egiptenii. Şi duceţi-o pe **Zilpa**, mama voastră, şi aşezaţi-o alături de **Bilha**, lângă hipodrom, alături de **Rahela**.*[30] Şi după ce a spus aceste lucruri, şi-a întins picioarele şi a adormit somnul cel lung. Şi tot Israelul l-a jelit, şi tot Egiptul, cu mare bocet. Căci i-a iubit chiar şi pe egipteni ca pe propriile lui mădulare, şi le-a arătat bunătate, ajutându-i în orice lucrare, şi cu orice sfat, şi în orice lucru.

TESTAMENTUL LUI BENIAMIN

DESPRE INIMA CURATĂ

Geneza 35:18

*"[16] Apoi au plecat din Betel; şi mai era o depărtare bunicică până la Efrata, când **Rahelei** i-au venit durerile naşterii. A avut o naştere grea; [17] şi, în timpul durerilor naşterii, moaşa i-a zis: „Nu te teme, căci mai ai un fiu!" [18] Şi, pe când îşi dădea ea sufletul, căci trăgea să moară, i-a pus numele **Ben-Oni**; dar tatăl său l-a numit **Beniamin.** [19] Rahela a murit şi a fost îngropată pe drumul care duce la Efrata, sau Betleem."*

Geneza 49:27

"***Beniamin** este un lup care sfâşie; dimineaţa mănâncă prada, iar seara împarte prada răpită*."

Geneza 46:21

"*Fiii lui **Beniamin**: Bela, Becher, Aşbel, Ghera, Naaman, Ehi, Roş, Mupim, Hupim şi Ard*."

1. Istorisirea cuvintelor lui ***Beniamin***, pe care le-a făcut cunoscute fiilor săi, după ce a trăit o sută douăzeci de ani. Şi i-a sărutat şi le-a zis: *Aşa cum **Isaac** i s-a născut lui **Avraam** în al o sutălea an al vieţii lui, tot aşa m-am născut şi eu lui **Iacov**. Acum, pentru că Rahela a murit când mi-a dat naştere, nu aveam lapte; de aceea, am fost alăptat de **Bilha**, roaba ei. Fiindcă **Rahela** rămăsese stearpă vreme de doisprezece ani după ce l-a născut pe **Iosif**, şi s-a rugat Domnului cu post douăsprezece zile şi a zămislit şi mi-a dat naştere. Căci părintele nostru o iubea mult pe **Rahela** şi sa rugat ca ea să-i nască doi fii*: *de aceea mi-au pus numele **fiul zilelor**, adică **Beniamin**.*

2. *Astfel că, atunci când m-am dus în Egipt, şi fratele meu **Iosif** m-a cunoscut, el mi-a zis*: *Ce i-au spus părintelui meu cu privire la vinderea mea?* Iar eu i-am răspuns: *Ţi-au înmuiat haina în sânge şi au trimis-o şi au zis*: *Vezi dacă aceasta este haina fiului tău*. Iar el mi-a spus: *Chiar aşa, frate; fiindcă atunci când m-au luat **ismaeliţii**, unul dintre ei m-a dezbrăcat de haina mea; mi-a dat o învelitoare şi m-au biciuit şi mi-au poruncit să fug*. *Şi când s-a îndepărtat ca să-mi ascundă haina, a dat peste un leu care l-a omorât; şi astfel, tovarăşii lui s-au temut şi m-au vândut celor care erau cu ei*.

3. *Şi voi, copiii mei, să-L iubiţi pe Dumnezeul cerului şi să ţineţi poruncile Lui şi să-l urmaţi pe **Iosif** cel bun şi sfânt; şi gândul vostru să caute binele, aşa cum mă ştiţi pe mine*. ***Cel care are un gând bun vede toate lucrurile cu dreptate.*** *Temeţi-vă de Domnul şi iubiţi pe aproapele vostru; şi chiar dacă duhurile lui Belial vă ademenesc în tot felul de răutăţi supărătoare, nici o răutate nu va stăpâni asupra voastră, aşa cum nu a stăpânit nici asupra fratelui meu **Iosif**. Câţi oameni au vrut să-l omoare, şi Dumnezeu l-a ocrotit! Fiindcă acela care se teme de Dumnezeu şi iubeşte pe aproapele său nu poate fi biruit de **duhul văzduhului** care vine de la Belial, fiind ocrotit de frica de Dumnezeu; nici nu poate fi înfrânt de uneltirea omului sau a fiarelor, căci este ajutat de dragostea Domnului pe care o are faţă de aproapele său. Căci el chiar l-a rugat pe părintele nostru **Iacov** să se roage pentru fraţii noştri, pentru ca Domnul să nu le ţină în seamă răul pe care l-au făcut cu privire la **Iosif.** Şi astfel, **Iacov** a strigat*: *Copilul meu **Iosif**, tu ai biruit asupra părintelui tău **Iacov**. Şi l-a îmbrăţişat, şi l-a sărutat vreme de două ceasuri*, zicând: *În tine se va împlini proorocia cerului cu privire la **Mielul lui Dumnezeu**, **Mântuitorul lumii**, căci fără pată va fi ridicat El pentru cei nelegiuiţi şi fără păcat va fi El dat morţii pentru oamenii păcătoşi, în sângele legământului, pentru mântuirea Neamurilor şi a lui Israel, şi îl va birui pe Belial şi pe cei care slujesc lui*.

4. *Ştiţi voi, copiii mei, care este sfârşitul omului bun? Urmaţi îndurarea lui cu gând bun, ca şi voi să purtaţi cununi de slavă. Omul bun nu are ochiul întunecat; căci el are milă faţă de toţi oamenii, chiar dacă sunt păcătoşi, chiar dacă se sfătuiesc să-i facă rău. Astfel că acela care face binele biruieşte răul, fiind ocrotit de Cel care este bun; şi îl iubeşte pe cel neprihănit ca pe sufletul*

[30] Vezi Fac. 48:7, Septuaginta.

© Biblioteca Spirituală

său. Dacă un om este preamărit, el nu îl pizmuieşte; dacă un om se îmbogăţeşte, el nu este pizmaş; dacă un om este curajos, el îl laudă; se încrede şi îi dă cinste celui cumpătat; este milostiv cu cei săraci, se apleacă cu bunătate către cei slabi; cântă laude lui Dumnezeu; cât despre cel ce are teamă de Dumnezeu, îl ocroteşte ca şi cu un scut; îl ajută pe cel care îl iubeşte pe Dumnezeu; îl mustră şi îl întoarce pe cel care se împotriveşte ***Celui Prea Înalt****; iar pe cel ce are harul unui duh ales, îl iubeşte ca pe sufletul său*.

5. *Dacă veţi avea gânduri bune, copiii mei, cei răi vor trăi în pace cu voi, iar cei desfrânaţi vă vor da cinste şi se vor întoarce către bine; şi cei lacomi nu numai că se vor înfrâna de la dorinţa lor nefirească, ci chiar vor da roadele lăcomiei lor celor în suferinţă.* ***Dacă veţi face binele, chiar şi duhurile necurate vor fugi de la voi; da, chiar şi fiarele sălbatice vor fugi de la voi cu groază****. Fiindcă întunericul fuge de la omul care dă cinste în mintea lui faptelor bune. Căci dacă cineva face rău unui om sfânt, se pocăieşte; fiindcă omul sfânt are milă de pârâşul său şi nu se mânie. Iar dacă va vinde cineva un suflet neprihănit, iar omul neprihănit, prin rugăciune, va fi smerit pentru puţină vreme, totuşi îndată după aceea se va arăta cu şi mai mare slavă, aşa cum a fost fratele meu* ***Iosif***.

6. *Mintea omului bun nu este îndreptată către puterea înşelăciunii care vine de la duhul lui Belial, fiindcă îngerul păcii îi călăuzeşte sufletul. El nu se uită cu patimă la lucrurile supuse putreziciunii, nici nu adună bogăţii cu dorinţă de plăcere; nu se bucură de plăcere, nu îi face rău aproapelui său, nu se îmbuibă cu mâncare, nu păcătuieşte prin mândria ochilor săi, fiindcă Domnul este partea lui. Cel cu gând bun nu îngăduie slava şi defăimarea oamenilor, nici nu cunoaşte vreun vicleşug sau vreo minciună, vreo ceartă sau vreo ocară; fiindcă Domnul locuieşte în el şi îi luminează sufletul, şi se bucură cu toţi oamenii în orice vreme. Gândul bun nu are două limbi, una pentru binecuvântare şi alta pentru blestem, una pentru ocară şi alta pentru cinste, una pentru întristare şi alta pentru bucurie, una pentru tăcere şi alta pentru tulburare, una pentru făţărnicie şi alta pentru adevăr, una pentru sărăcie şi alta pentru bogăţie; ci are o singură purtare, curată şi neîntinată, faţă de toţi oamenii. Nu are o vedere îndoită, nici auz îndoit; căci în tot ce face sau vorbeşte sau vede, el ştie că Dumnezeu se uită la sufletul său şi îşi curăţeşte gândurile ca să nu fie osândit de Dumnezeu şi de oameni. Dar la Belial orice lucrare este cu două feţe, şi niciodată cu una singură*.

7. *De aceea, copiii mei, fugiţi de răutatea lui Belial; căci ea dă o sabie celor care ascultă, iar sabia este* ***mama a şapte rele****. Mai întâi,* ***<u>mintea dă naştere gândului</u>*** *prin Belial, şi mai întâi apare* ***invidia****; în al doilea rând,* ***disperarea****; în al treilea rând,* ***necazul****; în al patrulea,* ***robia****, în al cincilea,* ***lipsa****; în al şaselea,* ***tulburarea****; în al şaptelea,* ***nimicirea****. De aceea şi* ***Cain*** *a fost lăsat în seama a şapte răzbunări de la Dumnezeu, căci în fiecare sută de ani Domnul a adus o urgie asupra lui. Două sute de ani a suferit el, iar în a noua sută de ani a fost nimicit la potop, din pricina lui Abel, fratele său neprihănit. Şapte sute de ani a fost judecat* ***Cain****, iar* ***Lameh*** *în şaptezeci de ori şapte; fiindcă aceia care vor fi asemenea lui* ***Cain*** *cu privire la pizma şi ura de fraţi, vor primi în veci aceeaşi osândă*.

8. *De aceea şi voi, copiii mei, fugiţi de faptele rele, de pizmă şi de ura de fraţi, şi lipiţi-vă de bunătate şi dragoste. Cel care are gânduri curate, în dragoste, nu se uită la o femeie cu gând de desfrânare; căci el nu are spurcăciune în inima lui, pentru că* ***Duhul lui Dumnezeu*** *rămâne în el. Fiindcă aşa cum soarele nu este spurcat chiar dacă străluceşte peste balegă şi noroi, ci le usucă pe amândouă şi alungă mirosul urât, tot astfel şi gândul curat, prins între spurcăciunile pământului, mai degrabă zideşte, iar el însuşi nu suferă nici o spurcăciune*.

9. *Acum, mă gândesc, după cuvintele neprihănitului* ***Enoh****, că vor fi şi fapte rele printre voi: căci veţi desfrâna cu desfrânarea Sodomei şi veţi pieri toţi în afară de câţiva şi se vor înmulţi poftele voastre nefireşti către femei;* ***<u>iar împărăţia Domnului nu va fi în mijlocul vostru, ci El o va lua de la voi.</u>*** *Totuşi, templul Domnului va fi clădit în moştenirea voastră, şi va fi slăvit printre voi. Căci El îl va lua şi cele douăsprezece seminţii vor fi adunate laolaltă acolo, şi toate Neamurile, până când* ***<u>Cel Prea Înalt va trimite mântuirea Sa prin venirea singurului Său Fiu.</u>*** *Şi El va intra prin partea din faţă a templului, şi acolo Domnul va întâlni mânie şi va fi înălţat pe lemn. Şi perdeaua de la templu se va rupe, iar* ***Duhul lui Dumnezeu*** *va coborî asupra Neamurilor ca focul*

© Biblioteca Spirituală

atunci când este revărsat. Şi se va ridica din mormânt şi se va înălţa de pe pământ la cer. Şi ştiu cât de smerit va fi pe pământ şi cât de slăvit în cer.

10. *Acum, pe când era Iosif în Egipt, doream să-i văd faţa şi înfăţişarea; şi prin rugăciunile părintelui meu* ***Iacov*** *l-am văzut, fiind treaz în timpul zilei, în înfăţişarea lui deplină şi desăvârşită. Să ştiţi dar, copiii mei, că voi muri. Să lucraţi, de aceea, adevărul şi neprihănirea, fiecare cu aproapele său, şi judecata cu dreptate, şi să ţineţi legea lui Dumnezeu şi poruncile Lui; căci vă las aceste lucruri în locul oricărei moşteniri. De aceea şi voi să daţi aceste lucruri copiilor voştri ca o avere nepieritoare, căci aşa au făcut şi* ***Avraam****, şi* ***Isaac****, şi* ***Iacov****. Ne-au dat ca moştenire toate aceste lucruri, zicând*: *Ţineţi poruncile lui Dumnezeu până când Domnul va descoperi mântuirea Sa tuturor popoarelor. Atunci veţi vedea pe Enoh, Noe şi Sem, şi pe Avraam, şi Isaac, şi Iacov, înviind la dreapta în bucurie. Apoi vom învia şi noi, fiecare deasupra seminţiei sale, închinându-ne împăratului cerului, care s-a arătat pe pământ în chip de om al smereniei. Şi toţi cei care au crezut în El pe pământ se vor bucura cu El; şi apoi vor învia toţi oamenii, unii pentru slavă, iar alţii pentru ocară. Şi Domnul va judeca mai întâi pe Israel, chiar pentru răul pe care l-au făcut împotriva Lui; pentru că atunci când s-a arătat* ***ca Mântuitor, Dumnezeu în trup, nu L-au crezut.*** *Şi atunci va judeca El toate Neamurile, pe toţi cei care nu L-au crezut când s-a arătat pe pământ. Iar El va certa pe Israel în mijlocul celor aleşi dintre Neamuri, aşa cum l-a mustrat pe* ***Esau*** *în mijlocul madianiţilor, care au înşelat pe fraţii lor, aşa că au căzut în desfrânare şi idolatrie; şi au fost înstrăinaţi de Dumnezeu şi au ajuns ca aceia care nu erau copii ai moştenirii celor ce se tem de Domnul.* ***Dar dacă veţi umbla în sfinţenie în prezenţa Domnului****, veţi avea iarăşi nădejde în mine, şi tot Israelul va fi strâns la Domnul*.

11. *Şi nu voi mai fi numit un lup care sfâşie din pricina cruzimilor voastre, ci un lucrător al Domnului, împărţind mâncare celor care fac binele. Şi din sămânţa mea se va ridica unul*[31] *în zilele din urmă, preaiubit de Domnul, făcându-şi auzită vocea pe pământ,* ***luminând toate Neamurile cu o nouă cunoştinţă****, venind pe neaşteptate asupra lui Israel pentru mântuire, cu lumina cunoştinţei, smulgând-o de la ei ca un lup şi* ***dând-o sinagogii Neamurilor****. Şi până la împlinirea vremurilor va fi El în* ***sinagoga Neamurilor*** *şi printre căpeteniile lor, ca o cântare în gura tuturor*; *şi va fi trecut în cărţile sfinte, atât lucrarea sa cât şi cuvântul său,* ***şi va fi un ales al lui Dumnezeu pentru vecie;*** *şi din pricina lui m-a învăţat părintele meu* ***Iacov****, zicând*: *El va umple ceea ce lipseşte seminţiei tale*.

12. Şi când a isprăvit aceste cuvinte, a zis: *Vă poruncesc, copiii mei, să-mi duceţi oasele din Egipt şi să mă îngropaţi în Hebron, lângă părinţii mei*. Aşa a murit Beniamin, când avea o sută douăzeci şi cinci de ani, la o vârstă înaintată, şi a fost pus într-un sicriu. Şi în al o sută nouăzeci şi unulea an al plecării copiilor lui Israel din Egipt, ei şi fraţii lor au adus în taină oasele părintelui lor într-un loc numit Canaan; şi le-au îngropat în Hebron, la picioarele părinţilor lor. Şi s-au întors din ţara Canaanului, şi au locuit în Egipt până în ziua ieşirii lor din ţara Egiptului.

Descărcaţi Cuvântul Domnului Isus gratuit de la – „*Noua revelaţie a lui Isus Hristos*”
Sursa: https://archive.org/details/@noua_revela_ie_a_lui_iisus_hristos

[31] Referire la ***Dumnezeul Atotputernic***, *Hristosul zilele de pe urmă* din China, a cărui lucrare este prezentată în *"**Cuvântul Se arată în trup**, Volumul 1-7*" (https://ro.godfootsteps.org/), profeţită în ***Isaia 42:1-12***, a doua întrupare a Duhului lui Dumnezeu (Hristosul care *"va vesti neamurilor judecata. El nu va striga, nu-Şi va ridica glasul şi nu-l va face să se audă pe uliţe"*), a cărui nume este dat în ***Apocalipsa 1:8***... *„Eu sunt Alfa şi Omega, Începutul şi Sfârşitul*", zice Domnul Dumnezeu, *„Cel ce este, Cel ce era şi Cel ce vine,* ***Cel Atotputernic***.". Adică, conform ***Apocalipsa 15:3***... ***„Dumnezeule atotputernice*** este ***Împăratul neamurilor!"***, aşa cum ***Isus, Hristosul*** din Epoca Harului este *"**Împăratul iudeilor**"* (Matei 27:11, Marcu 15:2, Luca 23:3), a fost prima întrupare a Duhului lui Dumnezeu (Hristosul care profeţit în ***Isaia 61:1-9*** şi împlinit în ***Luca 4:18-19***). Mult timp unii au crezut că ar fi vorba despre Apostol Pavel, care era din seminţia lui Beniamin (***Rom. 11:1, Filip. 3:5***).

© Biblioteca Spirituală